

Ikt. sz.: EUB-41/3-4/2018.

EUB-1/2018. sz. ülés
(EUB-1/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2018. május 15-én, kedden 8 óra 16 perckor
az Országház Nagy Imre termében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A bizottság feladatainak áttekintése</i>	5
<i>Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	6
<i>Az elnök felvezetője</i>	7
<i>Dr. Trócsányi László hozzászólása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	13
<i>Dr. Trócsányi László válasza</i>	16
<i>További kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	22
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról</i>	24
<i>A bizottság tagjainak bemutatkozása</i>	25
<i>Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	28
<i>Az elnök felvezetője</i>	29
<i>Gulyás Gergely expozéja</i>	29
<i>Kérdések, vélemények</i>	32
<i>Gulyás Gergely válasza</i>	36
<i>Határozathozatal</i>	42
<i>Az ülés berekesztése</i>	42

Napirendi javaslat

1. A bizottság feladatainak áttekintése

8.30 órától:

2. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról

11.30 órától:

4. Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Oláh Lajos (DK), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Fenyvesi Zoltán (Fidesz)
Juhász Hajnalka (KDNP)
Ungár Péter (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt

Megjelentek

Kecsmár Krisztián
Dr. Molnár Zoltán
Dr. Vízkelety Mariann
Dr. Völner Pál
Varga Judit
Takács Szabolcs

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 16 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának első ülését, a 2018-2022-es ciklus első ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt meghívott képviselőit.

Az első teendők a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

Második teendők a napirendi pontok megállapítása. Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően időben megkapták a napirendi ponti javaslataimat.

A tervezett napirendi pontok, az első: a bizottság feladatainak rövid áttekintése. Várhatóan 8 óra 30 perctől dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása. A harmadik: a bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról. Várhatóan 11 óra 30 perctől dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása.

Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Jelzésre.)* Tessék parancsolni, Ungár képviselőtársam!

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm. Én azt szeretném megkérdezni, mi annak az oka, hogy a külügyminiszter úr nem járul ehhez a bizottsághoz, illetve hogy nincs lehetőségünk a külügyminiszter urat ebben a bizottságban meghallgatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdését. A Házbizottság határozza meg, hogy egy szakbizottság melyik minisztert hallgatja meg. Én is meglepetten láttam, hogy az Európai ügyek bizottságánál két miniszterjelölt meghallgatása szerepel, a Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölté és az igazságügyi miniszterjelölté. Ez volt az én kérdésem is, ezt a választ kaptam. Köszönöm szépen.

Tehát a napirendi ponttal kapcsolatban van-e más kérdés? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A bizottság feladatainak áttekintése

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát köszöntöm önöket a 2018-2022-es országgyűlési ciklus első Európai ügyek bizottsága ülésén. Szeretném nagyon röviden áttekinteni a bizottság feladatait. Az Európai ügyek bizottsága ebben a ciklusban is 9 tagú, mint az elmúlt időszakban, egy kormánypárti és két ellenzéki alelnökkel.

Képviselőtársaim közül szeretném külön köszönteni Juhász Hajnalka, Fenyvesi Zoltán, Oláh Lajos és Ungár Péter képviselőtársaimat, akik először lettek tagjai ennek a bizottságnak. Köszöntöm továbbá Tessely Zoltán és Bana Tibor alelnököket, akik másodjára töltik be tisztségüket, valamint Csöbör Katalint és Dunai Mónikát, akik ismételt tagjai a bizottságunknak. Szeretném még kiemelni, hogy a bizottság tagjainak harmada hölgy, ami először fordul elő a bizottságunk történetében.

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága fő feladatairól a tagoknak egy rövid írásbeli összefoglalást juttattunk el. Ebből nagyon röviden csak néhány lényeges dolgot szeretnék kiemelni.

Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága több mint 20 éve, 1992-ben alakult meg a kezdeményezésemre, Közép-Európában elsőként. Az Országgyűlésről szóló törvény VI. fejezete pontosan körülírja, szabályozza, hogy az Országgyűlés milyen eljárások keretében és milyen jogkörökkel vesz részt az európai uniós ügyek vitelében. A Hárszabály 139-145. §-a kiegészíti a törvényi rendelkezéseket és meghatározza az egyes eljárások részleteit.

Az EU-tagállam nemzeti parlamentje közvetlenül nem vesz részt az uniós döntéshozatalban, de az elmúlt évtizedekben kialakításra került több olyan eljárás is, amelyek révén a törvényhozó testület befolyásolhatja az uniós jogalkotást.

Tehát az Európai ügyek bizottsága az országgyűlési törvény alapján az alábbi európai uniós eljárásokat folytatja le. Ilyen az egyeztetési eljárás, a szubszidiaritás elvének vizsgálata, egyfajta politikai párbeszéd az Európai Bizottsággal, részvétel az európai uniós konzultációs testület munkájában és az európai uniós tisztségre jelölt személyek meghallgatása.

Kivételes és ügydöntő hatáskört gyakorol az Európai ügyek bizottsága az úgynevezett egyeztetési eljárás keretében, amikor az Országgyűlés nevében, tehát a plenáris ülés nevében fogadhat el állásfoglalást a kormány által az uniós intézményekben képviselt tárgyalási álláspontokról. Ezért szoktam úgy aposztrofálni a bizottságunkat, hogy az Országgyűlés legfontosabb bizottsága vagyunk.

A lisszaboni szerződés megerősítette a nemzeti parlamentek európai uniós ügyekben betöltött szerepét, és ezzel egy új lehetőséget kaptunk, vagy ez egy új lehetőséget teremtett különösen a szubszidiaritás és az arányosság elve érvényesülésének a vizsgálata révén. Az Európai ügyek bizottsága kezdeményezésére a tisztelt Ház immáron hat indokolt véleményt fogadott el, és rendszeressé vált az úgynevezett politikai párbeszéd keretében történő egyeztetés az Európai Bizottsággal.

Én úgy hiszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága elkötelezett az uniós politikaalakítási folyamat jobbítására és a nemzeti érdekek határozott képviselete mellett, ehhez pedig nélkülözhetetlen az aktív parlamenti diplomácia, és különösen az elmúlt időszakban mutatkozott meg ennek a haszna: a visegrádi négyek közötti szoros együttműködés.

Szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy a következő napirendi pont után lesz még időnk egy rövid bemutatkozásra is, amikor arra kérek minden új és régi tagot, hogy röviden mutakozzon be, miért választotta ezt a bizottságot, miért szeretne velünk dolgozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az órára nézek és rövid szünetet rendelék el, hiszen az eredeti terveknek megfelelően 8 óra 30 perckor jön Trócsányi miniszter úr, úgyhogy kérem, addig ne menjenek el. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai megérkeznek az ülésre.)*

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Folytatjuk a bizottsági ülésünket. Megérkezett a miniszterjelölt úr. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt urat. Köszöntöm Kecsmár Krisztián, Molnár Zoltán államtitkár urakat és Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt.

Az elnök felvezetője

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján meghallgatjuk a miniszterjelölt urat. A Házbizottság május 11-ei állásfoglalása alapján bizottságunk tehát két miniszterjelöltet hallgat meg, elsőként az igazságügyi miniszterjelöltet.

Az országgyűlési törvény 44. § (2) bekezdése alapján a miniszteri tisztségre javasolt személy miniszterré történő kinevezésének támogatásáról az országgyűlési bizottság nyílt szavazással határoz. Az igazságügyért felelős miniszter egyik fő feladata uniós ügyekben a kormány jogharmonizációs kötelezettségeinek koordinálása, valamint a tárca képvisellete az Európai Unió Tanácsában, továbbá a kormány képvisellete az Európai Bíróság előtt és az Európai Bizottság által indított úgynevezett kötelezettségszegési eljárások rendezésében való részvétel is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bizottságunk menetrendje a miniszteri meghallgatásnál a következő. A miniszterjelölt úr megtartja az exozóját, utána megnyitom a vitát, ahol a kérdések feltevésére, a kommentek elmondására van lehetőség. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Ha szükséges, akkor egy második kört is nyitunk a kérdések számára, majd ismét visszaadom a szót a miniszter úrnak, és utána pedig a bizottságunk nyílt szavazással dönt a miniszterjelölt támogatásáról.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön nem először van a bizottságunk előtt. Az elmúlt négy évben nagyon sokszor meghallgattuk önt és munkatársait, egy élénk kapcsolat alakult ki a minisztérium és a bizottságunk között, hiszen bizottságunk mindig kiválóan együttműködött - akár szakmai anyagok kérésében is - a minisztériummal.

Tisztelt Miniszter Úr! Átadom a szót. Kérem, tartsa meg exozóját! Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László hozzászólása

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Valóban nem első alkalommal vagyok jelen az Európai ügyek bizottsága előtt. Mindig öröm idejönni, hisz fontos és olyan kérdésekről beszélhetünk, beszélgethetünk, amelyek azt gondolom, hogy hazánkat érintik, hazánkat Európában, és hogy milyen ezzel kapcsolatos viták vannak, milyen feladatai vannak az Igazságügyi Minisztériumnak.

Az Igazságügyi Minisztériumnak van egy széles portfóliója, ami az európai ügyeket illeti. Ez nemcsak az Európai Uniót érinti, hanem az Európa Tanácsot is érinti. Tehát ilyen szempontból azt gondolom, hogy egy kimondottan széles, alapvetően jogi aspektusú hatáskörrel rendelkezik az Igazságügyi Minisztérium.

Ez azt jelenti, hogy mi nyilván nem az Európa-politikát határozzuk meg, hanem azokban a kérdésekben a jognak van egy szerepe, ott kell az Igazságügyi Minisztériumnak állást foglalnia.

Természetesen minket a magyar Alaptörvény köt. A magyar Alaptörvényben vannak olyan cikkelyek, amelyek rendkívül fontosak. Ide tartanám elsődlegesen, hogy Magyarország az európai egységért fáradozik, fontosnak tartja. Másrészt azonban a népszuverenitás elvét is ide sorolhatnám, amelyik a szuverenitási klauzulát tartalmazza, az úgynevezett E) cikkely kérdését, amelyik sokszor vitában állhat a Q) cikkellyel, amelyik a nemzetközi célokra vonatkozik. Tehát úgy gondolom, vannak alkotmányos alapjaink, amikből ki tudunk indulni.

A minisztériumnak van egy külön államtitkársága, amelyik az európai és a nemzetközi ügyekkel foglalkozik. Ennek a vezetője Kecsmár Krisztián. Én azt gondolom, hogy többen jól ismerik, kiváló jogász, és mi alapvetően a jogi aspektusú vizsgálatokat végezzük.

Mégis, amikor egy nemzeti parlamentben vagyunk, akkor beszélnünk kell arról, hogy hogyan látjuk ma a nemzeti parlament és az Unió viszonylatát. Itt több olyan kezdeményezés is volt, amelyben azt gondolom, hogy együtt tudunk működni.

Elsődlegesen a sárga lapos eljárásokról szeretnék két szót szólni. Azt gondolom, hogy ez rendkívül fontos. Itt az Igazságügyi Minisztérium és a bizottság között egy kiváló munkakapcsolat van. Az EPPO, a kvótarendelet, a posting irányelv, a dublini rendelet, a villamos energia belső piaci rendelet, irányelv, ahol igazából a sárga lapos eljárások megindításában volt egy együttműködés közöttünk, hogy milyen területen kellene igazából a sárga lapos eljárással élni.

Hogy elég-e a sárga lapos eljárás, ebbe most nem akarok belemenni, mert ez politikai kérdés, de inkább a jogi aspektusok kapcsán, amik a szubszidiaritás vizsgálatát illetik, azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztérium ebben helyt tud állni és mindenkor elmondja az ide vonatkozó véleményét.

Mint ahogy nagyon fontosnak tartjuk az európai polgári kezdeményezések támogatását. Ez is egy olyan kérdéskör, amelyikről azt gondoljuk, hogy kiemelt jelentőségű, hiszen a demokrácia kérdéséhez vezet vissza. Ez a Minority SafePack-ügy, ahol végül is 1 millió 215 ezer 879 aláírás gyűlt össze. Most ezeknek az ellenőrzése történik. Magyarországon több mint félmillió aláírás történt az 1 millió 215 ezerből. Itt most nagyon nagy kérdés, és mint igazságügyi minisztert engem az érdekel elsődlegesen, hogy mi fog történni. Tudniillik itt a Bizottságnak szükséges lenne, hogy valamifajta kezdeményezést tegyen. A nagy kérdés, hogy fog tenni vagy nem fog tenni. Erre nekünk nincsen garanciánk, és itt nagyon könnyen lehet, hogy az ügy el fog sikkadni, ezért nekünk mint Igazságügyi Minisztériumnak is feladatunk - de nemcsak az Igazságügyi Minisztériumnak, a magyar kormányknak is -, hogy nyomon kövessük, hogy a Minority SafePackból mi is fog történni, hisz nagyon könnyen lehet, hogy a Bizottság félre fogja tenni és nem fog vele foglalkozni. Na akkor tudunk-e bírósághoz fordulni például, ha nem történik semmi az ügyben? Milyen jogi lehetőségeink vannak? Itt azért vannak olyan intézmények - a Gazdasági és Szociális Tanács, a Régiók Bizottsága, satöbbi -, amelyek bevonása megtörténik vagy nem történik meg a Minority SafePack kapcsán. Ezek nagyon nehéz kérdések, de azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak figyelemmel kell kísérni egy már megvalósult kezdeményezés sorsát.

Természetesen jogi kérdések felmerülnek mindenhol, ez a szépsége a jognak. Ilyen tekintetben az intézményi reformokat tartalmazó különböző könyvekben, amelyek az Unió jövőjéről szólnak, óhatatlanul is jogi kérdések jelennek meg: van-e szükség szerződés módosításra vagy nincs, vagy például a soft law szerepe; itt különösen a göteborgi szociális pillérre gondolok, ami elfogadásra került. De a soft law - nagyon jól ismerjük - a bírósági gyakorlatban nagyon gyakran hard law-vá tud alakulni, mert amikor a bírók elkezdik ezt alkalmazni, akkor szeretnek erre hivatkozni, és rögzül netán valami. Ez egy politikai termék, ugyanakkor nagyon könnyen jogi terméké válhat, ergo nekünk erre nagyon oda kell figyelni, hogy ennek a soft law-nak mi is a helye és jellege.

Aggodalommal tölt minket el természetesen az Unión belül az EIT szerepének a kiüresedése, hisz látható az, hogy az EIT konklúziói most már nagyon általánossá válnak, és ezzel párhuzamosan különböző tanácsuléseken olyan döntések születnek, amelyek igazából az államokat kötelezik, és már nem egyhangúlag hozzák meg, hanem ténylegesen ezeket már többséggel, minősített többséggel. Ez volt az úgynevezett kvótapernél is, hozzá kell tennem; a 2015. júniusi EIT-ülésre gondolok, a 2015. szeptember 22-ei BIÜT-ülésre gondolok. Igazából jól látható folyamatoknak vagyunk részesei, amelyekben azt gondolom, mindig meg kell szólalni, el kell mondani az idevonatkozó tudásunkat, és azt gondolom, valahol ez nemcsak magyar ügy. Nekem

nagyon jó személyes kapcsolataim vannak a visegrádi országok igazságügyi minisztereivel, de többekkel is; ezekről nagy vitákat kell folytatni.

A következő az általános kérdések, illetve a nemzeti szuverenitás versus európai integráció kérdésköre. Itt nekünk van egy óhatatlan szerepünk, mivel az alkotmány védelmezése az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik, valamilyen formában az álláspontunkat mindig megfogalmazzuk a kormányzat számára és nyilván a parlament számára is.

De vegyük át most in concreto, hogy milyen feladataink is vannak! Ahogy elnök úr is mondta, jogharmonizáció, ez az uniós jogi aktusok átültetése végrehajtásának koordinálása. Azt kell mondani, hogy itt egy koordinációs szerepünk van, mert a legtöbb irányelv azonban érint más tárcákat, tehát nem feltétlenül az igazságügy tárcáját érinti. A mi feladatunk az, hogy napi kapcsolatot tartsunk a minisztériumok illetékes vezetőivel, és most már azért nem babra megy a játék, hisz ténylegesen az irányelv határidőben történő átültetésének, transzpozíciójának a sikertelensége már büntetést von maga után. Tehát most már nem tudjuk azt mondani, hogy kérem szépen, két-három hónapos késés, mert bizony annak most már pénzügyi következménye is lehet, tehát nagyon oda kell figyelni arra, hogy az irányelv-átültetések határidőben történjenek meg.

Évente 2-3 ezer uniós aktus születik. Ezek nem mind irányelvek, félreértés ne essék, csak aktusok, de ezen belül számos irányelv van természetesen. Vitathatatlan tény viszont az, hogy most az Unió rákapott arra, hogy inkább rendeleteket alkot, és az irányelvek szerepe másodlagossá válik. Ez persze egyfajta központosító törekvés is, ami a tagállamok hatáskörét csökkenti. Minden egyes tanácsülésen elmondjuk, hogy az irányelv a megfelelő forma, ennek ellenére a Bizottság szereti a rendeleti formát, mert azt közvetlenül kell alkalmazni, nincs transzpozíció, de ez egy másik téma.

Hozzánk tartoznak az Európai Uniót illetően az úgynevezett pilot és kötelezettségszegési eljárások. A pilot eljárásnak az volt a célja, amikor bevezették, hogy meg lehessen előzni a kötelezettségszegési eljárásokat, és helyette igazából egyfajta konzultáció formájában lehessen tisztázni, hogy mégis milyen probléma van az adott jogszabállyal, és azt kell mondani, hogy az esetek döntő többségében a pilot eljárások sikeresek is voltak, mert lezárultak. A Bizottság azonban kiadott egy közleményt, amiben jelzi azt, hogy a pilot eljárásokat csökkenteni akarja, és rögtön a kötelezettségszegési eljárásokat akarja életbe léptetni. Ez egy politikai döntés a Bizottság részéről. Nem tisztem, hogy megítéljem, hogy ez egy jó döntés vagy nem, mi a pilot eljárással jól tudtunk élni, hisz egy előzetes szűrőként tekintettünk erre.

Vannak természetesen konkrét eljárásaink a kötelezettségszegési eljárásokban. Azt kell mondani, hogy 2014 óta 33 tartalmi és 87 átültetés hiánya miatti kötelezettségszegési ügyet oldottunk meg. Ilyen volt a gyógyszerárak tulajdonjogának magyarországi korlátozása, a dinnyekartellügy, az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatás, és sorolhatnám.

Azt kell mondani, hogy Magyarország a középmezőnyben helyezkedik el. Jelenleg 29 tartalmi kötelezettségszegési ügy van folyamatban, ebből vannak teljesen átpolitizált eljárások, amikor a politika tartja színtéren ezt az ügyet, és ezáltal válik hangsúlyossá. Egyébként, ha számszerűleg nézzük, akkor azt kell mondani, hogy abszolút a középmezőnyben vagyunk. Néhány kiemelt ügy: nyilvánvalóan a CEU, a civil, a kvóta, ezt a hármat mindenki tudja, a sajtó rendszeresen ezekről számol be, egyébként a többi kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos ügyeink nagy érdeklődésre nem tartanak számot, szakmai viták vannak.

Mi Igazságügyi Minisztériumként jogi érveket fogalmazunk meg. A Bizottság is jogi érveket kell hogy megfogalmazzon, mert a bíró jogi évek alapján dönt. Tehát egyrészt a politika, de az nem az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozó - nekünk az a

feladatunk, hogy a Bíróság keresetlevélre jogi érveket tudjunk adni. Ezek természetesen nagyon kemény jogi csaták, hisz ismernünk kell a bírói judikatúrát, a jurisprudence-t, és ennek a fényében tudunk igazából mi is álláspontokat megfogalmazni. Ez egy nagyon szép feladat különben, és azt kell mondani, hogy Magyarországon az Igazságügyi Minisztérium mindig színvonalas beadványokat tesz a Bíróság elé.

Vannak olyan ügyek, amikor úgy érezzük, hogy a mi jogi érveinket a Bíróság egy kicsit, ha szabad így mondani, felületesen vizsgálta, például a kvótaügynél a 2017. szeptember 6-án meghozott döntésében nagyon sok érveinket nagyon szép módon átugrott, nevezetesen például az Európai Parlamentnek a visszamutatás kötelezettsége, jogi aktus vagy nem jogi aktus, mit jelent az átmenetiség. Nagyon komoly jogi kérdések merültek föl, de a szolidaritás jelszavával el lehetett térni az uniós jognak valóban a kemény magjától. Ezt sajnálattal vettük tudomásul. Most Csehországgal, Lengyelországgal és Magyarországgal szemben folyik eljárás egy olyan határozat miatt, ami 2016. szeptember 26-án már lejárt, hozzá kell tenni. *(Dr. Völner Pál megérkezik az ülésre.)*

Most 2018 nyarára fordulunk rá, azt kell mondani, hogy mi is az érveinket elmondtuk ebben a perben, nem akarom részletesen ezeket ismertetni, de a tagállamok egyenjogúságától kezdődően a formai kérdésekig mindent bevetettünk ebbe, hisz nagyon jól tudjuk, hogy ezt a kvótahatározatot egy vagy két ország kivételével senki nem hajtotta végre, és az, aki átvett, mondjuk, 40 embert, ő már mentesült, pedig át kellett volna venni sokkal többet. Ezek mind olyanoknak, amiknek politikai tartalma van, és jelenleg is így tekintjük. Ennek ellenére mi jogi véleményeket, határozott jogi véleményeket adunk ki.

Itt rögtön át is térek az Európai Bíróság előtti képviseletre, a kormány képviseletére. Itt látni kell a magyar bírók aktivitását: 2004 óta 169 előzetes döntéshozatali eljárás volt, azt kell mondani tehát, hogy a független igazságszolgáltatás ismét bizonyítékot kap, mert gyakorlatilag a magyar bíróság és az Európai Bíróság között egy rendkívül szoros kapcsolat van. Ezek az EDH-k, előzetes döntéshozatali kérdések mindig érdekesek természetesen, ezekben a magyar kormány pozícióját mi fogalmazzuk meg. Ez az egyik pozíciónk. A másik pozíció, amikor a bíróság előtt vagyunk, akkor alperesként vagyunk jelen. Ez nyilván akkor van, amikor minket perelnek be. A harmadik pozíció pedig az, amikor mi indítjuk a pert, tehát mi vagyunk a felperesi pozícióban. Ez ritkább, de ez is előfordul, hogy mi felperesként lépünk be a perbe.

A másik pedig az, hogy beavatkozóként jelen vagyunk, tehát egy nagyon fontos munkáról van szó, hiszen az Európai Bíróság előtti eljárások transzparenssek. Tehát mindig látjuk azt, hogy ki kivel van perben, és itt a beavatkozás lehetősége valakinek a pernyertessége érdekében rendkívül fontos. Egyes esetekben beavatkozunk egy más tagállam érdekében a perbe, mert azt gondoljuk, hogy hasonló helyzetben vagyunk, de előfordul az, hogy például a Bizottság mellett kell beavatkoznunk, ez sincs kizárva. Tehát igazából ez egy olyan munka, amit egy kis csapat végez a minisztériumon belül, plusz, ráadásul állandó kapcsolatban kell lenni más tárcákkal, hiszen a döntés, hogy beavatkozunk-e vagy nem, néhány esetben szakmai kérdés, mondjuk agrárjogi kérdést vagy másfajta jogi kérdést illet, tehát azokat nekünk gyakorlatilag mind elemezni kell és véleményezni kell.

Ezen kívül pedig nyilván a feladatunk a magyar jogalkotás ellenőrzése uniós jogi szempontból. Ez egyeztetéseken keresztül történik. Minden egyes jogszabályt, ami készül, nekünk meg kell nézni, hogy sérti-e az uniós jogot vagy sértheti-e az uniós jogot. Nem mindig könnyű ezt eldönteni, mert legyünk őszinték, 51:49 százalékban tudunk mi is véleményt mondani, mert igazából nem rögzíthető pontosan, hogy az 51 vagy a

49 fog ebből kijönni. De nyilvánvalóan a mi feladatunk az, hogy egy szakmai álláspontot fogalmazzunk meg ezekben a kérdésekben, ami nem könnyű.

Tehát az Uniót illetően azt kell mondani, hogy egy nagyon széles körű hatáskörrel rendelkezik az Igazságügyi Minisztérium. Ezt a munkát 2014-2018 között véleményem szerint igyekeztünk jól ellátni. Én bízom abban, hogy a 2018-tól induló kormányzati ciklusban is sor kerül erre.

A magunk részéről publikációkkal is próbálunk segíteni. Jómagam is „Constitutions nationales et intégration européenne” címmel egy könyvet adtam ki erről a kérdéstről Franciaországban, Belgiumban, vagy például Bertrand Mathieu professzor könyvét lefordítottuk, „A jog a demokrácia ellen?” címmel, amiben az Európai Unió kérdéseit vitatjuk meg. *(Egyenként felmutatja a kiadványokat.)*

Azt gondolom, a minisztérium támogatásával megvalósult fordításról van szó. Azt gondolom, hogy részt akarunk venni ebben a vitában, hogy: „Quo vadis, Europe?”, mert igenis van egy véleményünk. Jómagam egy Bodrog-parti Athénból származó családból származom, ahol az ilyen kérdésekre, a vitára gyakorlatilag mindig nyitottság volt, és azt gondolom, fontos is, hogy ezekről beszéljünk.

De nemcsak itt áll meg Európa. Ami nagyon fontos, az áldozatvédelem kérdése. Ennek vannak uniós vonatkozásai. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a magyar Igazságügyi Minisztérium egy európai projekt vezető szerepét tudja betölteni. Nevezetesen 17 ország igazságügy-minisztere támogatta azt, hogy Magyarország nyerjen meg egy olyan pályázatot 4 éven keresztül, hogy az áldozatvédelem európai zászlóshajója a magyar Igazságügyi Minisztérium.

Minden évben konferenciákat kell szervezni nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is az áldozatvédelemről. Miért? Az áldozatvédelem ma Európa egyik központi témája. Gondoljunk például Párizsban a Bataclanra. Gondoljunk vissza erre! Például azokra a fajta terrorcselekményekre, amelyek jelen vannak ma a világban, kísérik, itt olyan áldozatok vannak, és nemcsak róluk van szó, hozzá kell tenni, hanem mindenfajta bűncselekmény áldozatairól is természetesen. Tehát ezen áldozatvédelem kapcsán a büntetőjog tud adni egy védelmet, azt, hogy sértett, és akkor belép a perbe, mint a sértetti jogállás. Ez a sértetti jogállás nem ugyanaz, mint amikor valaki azt mondja, hogy például olyan sérelem érte, vagy ha szabad így mondani, olyan sokk érte, aminek hónapokon keresztül, vagy egy éven keresztül is a hatása alatt áll.

Gondoljanak arra, hogy egy nőt megerősölnak. Ő belép sértettként, de ez nem ugyanaz, mint amikor valaki mellett ott van egy pszichiáter, egy pszichológus, ott mellette van. Ennek vannak különböző módszerei Európában. Van például egy nagyon jó holland módszer, ahol az önkénteseknek nagyon fontos szerepe van ebben.

Magyarországon nagyon sokat foglalkozunk az áldozatvédelemmel. Vízkelety Mariann államtitkár asszony vezetésével három áldozatvédelmi központ megnyílt már Magyarországon, a terveink között van ennek a kibővítése. Kecsmár Krisztián vezetésével pedig az európai szintéren tudtunk megjelenni. Ez egy óriási dolog, hogy Magyarország egy európai projektet meg tudott nyerni ezen a téren. Az első meetingünk megvolt itt, Budapesten. Több mint 60 szakértő jött ide különböző országokból és ezekről a kérdésekről a magyar Igazságügyi Minisztérium vezetésével lehet vitákat folytatni. Most egyébként a terrorcselekmények áldozatairól volt egy hosszas vita. Nem kell magyaráznom azt, hogy a francia igazságügyi minisztérium rendkívül magas szinten képviseltette magát, mert ezek a kérdések igenis rendkívül aktuálisak ma Európában.

De nem állhatunk meg az Európai Unió színterén, folytatni kell, az Európa Tanácsban is jelen vagyunk. Az Európa Tanácsban való jelenlét nyilván ugyanígy a minisztérium hatáskörébe tartozik. Azt kell mondani, hogy ebben a részvételünk több szintű. Egyrészt jómagam több alkalommal Jagland főtitkár úrnál látogatást tettem, a

személyes kapcsolatot fenntartom vele, tehát nyilvánvalóan tájékoztatást nyújtok időről időre, hogy Magyarországon milyen jogszabályok születtek. Ez az egyik dolog.

A másik pedig az, ami fontos, hogy ugyanígy az agent-i szerepet mi látjuk el a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Ha megnézzük, itt Magyarország egy ideig hihetetlen magas számmal volt jelen, körülbelül 8 ezer börtönzsúfoltsági ügy volt. Ezeket sikerült megoldani. Tehát sikerült megoldani, meg kell mondani, erre nagyon büszke is vagyok, mert egy nagy ügycsomagtól sikerült mentesülnünk, és azt gondolom, hogy ez egy jó sikertörténetünk volt.

Ma az eljárások elhúzódása az, ami Strasbourgban a legtöbb számban van, tehát a bírósági eljárások elhúzódása, ez büntetőügyekben és polgári ügyekben is jelen van. Ezen belül itt kell valamilyen megoldást találnunk a jövőben, hogy ezek számát csökkenteni tudjuk.

Természetesen mi vizsgáljuk a bírói joggyakorlatot. A bírói joggyakorlat elemzése, azt gondolom, rendkívül fontos. Lehet látni azt a küzdelmet, ami a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságán belül zajlik. Vannak a normativista bírók, itt csak 47 bíróval kell gondolkodni, akik az emberi jogi egyezményt igazából szövegszerűbben akarják ma értelmezni, és vannak azok a bírák, ha szabad így mondanom, akik inkább távol, kiterjesztő értelmezést akarnak adni mindennek, és van kettőjük között egy vita. Nem véletlen az, hogy az Ahmed és Ilias ügyben az első panel, az ötös panel egyhangúlag úgy döntött, hogy Magyarországot elmeszelte. Akkor beadtuk a nagy kamarához a kérelmet, az meg egyhangúlag úgy döntött, hogy a nagy kamarához kell felvinni. Még nincs döntés, de ez jól jelzi, hogy milyen belső viták vannak a Bíróságon belül a különböző bírák között. Ennek megfelelően ez a bírói joggyakorlat nagyon ingadozó, esetről esetre változik, tehát nekünk meghatározni, hogy mi is a strasbourgi esetjog, azért nehéz, mert folyamatosan változik meghatározott területeken. Mi az őrizet fogalma? Ezek olyan kérdések, amelyek abszolút aktuálisak, nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is, és nyilván tehát a bírói joggyakorlatnak is egyrészt figyelembe kell venni a társadalmi valóságot, azokat a kérdéseket, amelyek aktuálisak. Ezeket nekünk ismerni kell és foglalkozni kell vele, tehát nyilván egy nehéz munkáról van szó, de igyekszünk ennek színvonalasan helyt állni.

Ezen kívül a strasbourgi Európa Tanács különböző szerveivel is kapcsolatban állunk. Így azt gondolom, hogy ez a két téma, most beszélhetnék még egy harmadikról, a nemzetközi magánjogról, de az egy jogi kérdés, de mégiscsak szeretném azért elmondani, hogy azért a gyermekelhelyezési kérdések is rendkívül fontosak. Ma elég sok magyar él külföldön, hamar házasságot kötnek vagy élettársi kapcsolatban állnak egy külföldivel. Aztán meggondolják magukat és hazajönnek. Mi lesz a gyerekkel? Ezek a kérdések ugrásszerűen nőnek. És itt rendkívül fontos az, hogy Magyarország ezzel a kérdéssel foglalkozzon. Megmondom, hogy miért. Először is például a mediátorképzés. Itt tudniillik egy vesztes van, a gyerek. Persze, az is lehet vesztes, akinek a láthatási joga nincs biztosítva. Tehát ezen kérdések kezelésének a jelentősége, azt gondolom, ma ugrásszerűen meg fog nőni, mert egyszerűen számszerűen fog nagyon sok ilyen ügy előjönni, és ezekkel mi találkozunk. Tehát ennek megfelelően az összes egyezményt, ami erre vonatkozik, jó, hogy figyelemmel kísérjük, meg ismerjük a jogszabályt, de a másik igazából a megoldáskeresés, az a megoldáskeresés, amivel helyzeteket, életeteket kell megoldanunk.

A mediátorképzés kapcsán ezen a területen mit kell tudni? Idegen nyelven kell jól tudni, mert az egyik fél úgymint külföldi, tehát vagy angolul kell tudni, vagy németül, vagy franciául, vagy spanyolul, tehát jó idegen nyelvi képességekkel rendelkező mediátorokra van szükség. Ennek a kialakítása is az Igazságügyi Minisztérium feladatkörébe tartozik. Én azt gondolom, hogy ez legalább ugyanolyan fontoságú, mint

a többi, tudniillik emberekről van benne szó. Azt gondolom, én magam találkozom ezekkel az ügyekkel, amelyek jönnek az Igazságügyi Minisztériumba. A mediátorképzés beindítását én a magam részéről messzemenően támogatom, mert azt gondolom, hogy kiemelkedő fontosságú ügyről van szó. Tehát az Igazságügyi Minisztérium a maga eszközeivel igyekszik ezekben a kérdésekben helytállni, megszólalni.

Nyilvánvalóan vannak olyan ügyek, amelyek azt gondolom, elvi jelentőségűek, ilyen az alkotmányos identitás védelmezése, amelynek nagy nemzetközi szakirodalma is van, meg bírói joggyakorlat van. Számos vita van ma Európában, ezeket nyilvánvalóan még elemezzük, nézzük, hogy milyen vélemények jelennek meg a jogtudományban vagy a politikatudományban, mi a bírói gyakorlat ebben, és vannak a konkrét esetek, a konkrét esetekben pedig nyilván szakszerű, kvázi ügyvédi módon kell dolgozni, ahol kell az iratainkat megfogalmazni és a magyar államot képviselni.

Köszönöm megtisztelő figyelmét a bizottságnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úrnak, miniszterjelölt úrnak az expozéját. A vitát megnyitom. Tessék parancsolni, lehet jelentkezni! (*Jelzésre:*) Szokás szerint az alelnökökkel kezdjük, utána természetesen minden tag sorra kerül. Elsőként Bana alelnök úrnak adom meg a szót.

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter, egyben Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Sok fontos témát érintett az expozéjában, viszont több jelentős ügyről nem tett említést. Mire gondolok? Május eleji hír, hogy az Országos Bírói Tanács több esetben is úgy ítélte meg, hogy Handó Tünde, az Országos Bírói Hivatal elnöke nem járt el törvényesen a bírói kinevezések ügyében. Természetesen Handó Tünde tagadta ezeket a vádakat. Arra lennék kíváncsi, hogy a miniszterjelölt úrnak mint korábbi és leendő igazságügyi miniszternek mi a véleménye ebben a témában.

A másik a magyar jogállamiságot vizsgáló LIBE-jelentés lenne. Azt szeretném kérni a miniszter úrtól, hogy néhány gondolatot osszon meg a bizottsággal ezzel kapcsolatban is, hiszen a bíróságok függetlenségével, valamint a magyar jogállamiság vonatkozásában észlelt problémák tekintetében az a helyzet, hogy az Európai Unió már azt is jelezte, hogy adott esetben akár uniós források megvonása is felmerülhet azon tagállamok vonatkozásában, ahol komoly problémákat észlelnek a jogállamiság csorbulása tekintetében, és ez hazánkat kiemelten érintheti.

Végezetül az Európai Ügyészség kérdését szeretném idehozni. Arra lennék kíváncsi, hogy miniszter úrnak mi a véleménye ennek a bevezetéséről, különös tekintettel arra, hogy régiókban csak Lengyelország és Magyarország nem támogatja ezt, két olyan országról van szó, ahol mind a jogállamiság tekintetében komoly problémák adódtak az elmúlt évek során, akár a demokrácia csorbulásáról is beszélhetünk, vagy éppen a korrupció vonatkozásában is olyan negatív eredményeket tudunk felmutatni, amelyek igenis szükségessé teszik azt, hogy az Európai Ügyészséghez csatlakozzunk. A Jobbiknak határozott álláspontja, hogy ezt meg kellene tennünk. Kíváncsi lennék arra, hogy a miniszterjelölt úrnak mi a véleménye erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úr következik.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nagy tisztelettel köszöntöm én is a miniszterjelölt urat, és két kérdést szeretnék feltenni. Az osztrák kormány május elején döntött az Ausztriában dolgozó külföldieknek nyújtott családi pótlék

indexálásáról. Tudjuk, hogy ez nagyságrendben 100 millió eurós megtakarítást jelenthet a bécsi kormánynak, ugyanakkor 39 ezer magyar gyermeket érinthet. Az lenne a tiszteletteljes kérdésem, hogy milyen európai uniós jogi lépések tehetők ebben a mindenképpen aggályosnak mutakozó döntésben.

A másik, hogy egyre több olyan európai uniós eljárásról hallunk, amelyek nem szerepelnek a szerződésekben. Egy ilyennel kapcsolatosan szeretném kikérni a miniszterjelölt úr véleményét, ez a trilógus, amely az első olvasatos jogszabály után három jogalkotó intézmény zárt ajtók mögötti megbeszélését követően létrejövő, uniós jogszabály-szövegezési eljárást jelent. Itt érthető az, hogy ez meggyorsítja az európai uniós jogszabályalkotást, ami valóban igen lassú, de mindenképpen nélkülözi a nyilvánosságot és a demokratikus ellenőrzést is. A miniszterjelölt urat tisztelettel kérdezem a véleményéről. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh alelnök úr következik.

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány konkrét ügyel kezdeném. Egyházügy. A strasbourgi törvényszék megállapította, hogy az egyházügyi törvény sérti az emberi jogok európai egyezményét, megállapítottak 935 millió forintos kártérítést is. Sem a jogfosztó törvényt nem javította ki Magyarország, sem a kártérítést nem fizette ki. Várható-e ebben előrelépés?

A romaszegregáció ügyében szintén az a kérdésem, hogy mit kíván tenni a magyar állam a tekintetben, hogy az iskolai szegregáció megszűnjön, ne menjük tovább ebbe az irányba.

A kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartása európai uniós szabályozás.

Mit szól ahhoz, hogy az elmúlt időszakban a magyar törvénykezés folyamatosan szűkítette a nyilvánosságot, és nehezítette a különböző adatok nyilvánosságra hozatalát? Szinte lehetetlen ma már akár képviselőként is adatokat megszerezni. Horribilis összeget kérnek egy-egy adatcsomagért. Kívánnak-e ezen módosítani?

Örülnék, ha mondana néhány szót a közigazgatási bíróságról, ami, ha jól érettem, önnek szívügye, ugyanakkor meg a bíróságok politikai ejtőernyősökről beszélnek.

A képviselők vagyonevallása tekintetében a kormány kíván-e érdemben változtatni? Hisz ez a vagyonevallási rendszer alkalmatlan arra, hogy nyomon lehessen követni a képviselők gazdagodását.

Stumpf alkotmánybíró azt jelezte, hogy néhány, gazdasággal kapcsolatos kompetenciát szívesen visszaadna az Alkotmánybíróságnak. Mi az ön véleménye ezzel kapcsolatosan, hogy a korábban elvett kompetenciák egy részét az Alkotmánybíróság visszakapja?

Tudná-e ön személyesen támogatni azt, hogy az összes OLAF-jelentés automatikusan nyilvánosságra kerüljön, amikor a magyar állam ezeket megkapja?

Sajtóhírek alapján az USA mérlegeli, hogy megvonja a magyaroktól a vízummentességet. Mit szól hozzá? Van-e szükség bármiféle jogi munkára az önök részéről, hogy ezt megakadályozzuk? Érdemes lenne megnézni, hogy mi vezethetett idáig.

Megszüntetné-e ön az Országos Bírói Hivatalt?

Nem tartja-e Alaptörvénnyel ellentétesnek, hogy vannak olyan települések, ahol gyerekek csak egyházi iskolába tudnak járni, ahol nem biztosított az, hogy esetleg sima önkormányzati, azaz állam fenntartású iskolába járjon? Ön szerint nem sérti-e az esélyegyenlőséget az, hogy az egyházi iskolába járó gyerekek után 3,2-szer annyi dologi támogatás jár?

Elhangzott az Ausztriával kapcsolatos kérdés. Nagyon fontosnak tartom, hogy a brexit ügyében is ugyanúgy legyünk felkészülve, hisz 200 ezer magyart érinthet az ottani szabályozásváltozás. A minisztérium mit gondol ezzel kapcsolatosan? Hogy készül fel ebben az ügyben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dunai Mónika következik. *(Jelzésre:)* Bocsánat, Csöbör Katalin.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen, ami kérdést én fel akartam tenni, már elhangzott. Nagyon örülök a miniszter úr ismételt jelöléséhez. Eddig is együtt tudtunk dolgozni, és bízom benne, hogy a továbbiakban is minden a legnagyobb rendben fog menni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ungár képviselő úr következik. Tessék parancsolni!

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először szeretném egy szívemnek nagyon kedves témával kezdeni, az alma materemmel, a CEU-val. Az a helyzet, hogy a Sargentini-jelentésben azt írták válaszul, hogy New Yorkba ki fognak menni 2018 tavaszán, és megnézik, hogy a Bard College területén létesült-e campus vagy nem, és ez alapján fogják eldönteni, hogy a CEU kapcsán mi lesz a következő lépés.

Az lenne a kérdésem, hogy tudna-e arról tájékoztatni, hogy amennyiben létesült, mi a következő lépés, illetve amennyiben nem létesült, akkor mi lenne a következő lépés. Én azt gondolom, akármi is a véleményünk arról az oktatási intézményről, az a jogi bizonytalanság, amiben tartják ezt az intézményt, nem biztosítja azt, hogy Magyarországon tanszabadság legyen. Tud-e arra választ adni, hogy mikorra tudja Magyarország ezt az ügyet úgy rendezni, hogy ne legyen a CEU bizonytalanságban?

Egy strukturális jellegű kérdésem lenne. Létrejött a Miniszterelnöki Kormányiroda, egy újabb szerv, aminek - valószínűleg azért, mert nem rendelkezem azokkal az információkkal vagy képességekkel - nem tudom pontosan eldönteni, hogy milyen kompetenciája lesz EU-s ügyekben az Igazságügyi Minisztériumhoz vagy a Miniszterelnökséghez képest. Ha erről tudna valami tájékoztatást adni, az szerintem mindannyiunk számára nagyon fontos lenne.

Illetve a végén, kapcsolódva az adatnyilvánosság ügyéhez, amit Oláh képviselő úr már felvetett, a GRECO által vizsgált jelentés kapcsán szeretném kérdezni, hogy abba be lehet-e tekinteni. Én itt jelzem, hogy Csárdi képviselőtársam ezt a betekintést fogja kérni. Illetve az a kérdésem, hogy ez a jelentéstervezet miért nem került nyilvánosságra és mit fognak tenni azért, hogy legalább az országgyűlési képviselők, akár a közérdekű adatigénylés által vagy egyéb módon be tudjanak tekinteni ebbe a jelentésbe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász Hajnalka következik.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): A miniszterjelölt úr kiemelte az áldozatsegítés fontosságát és 2017. az áldozatsegítés stratégiai éve volt az Igazságügyi Minisztérium számára, amihez gratulálni tudok. Az uniós jelentőségét a miniszterjelölt úr bemutatta. Ha röviden a hazai eredményekről be tudna számolni, azt megköszönném. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki ebben a körben... *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván... *(Jelzésre.)* Bocsánat, Dunai képviselő asszony, tessék parancsolni!

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! A miniszter úr említette az európai polgári kezdeményezést, a Minority SafePacket. Azt szeretném kérdezni, hogy milyen eszközei vannak a kormánynak, azon belül a minisztériumnak arra, hogyha ez mégsem kerül megtárgyalásra, mit tudunk tenni, milyen konkrét eszközök vannak a jog kezében? És nyilván vannak eszközök a politikai kezében is. Most a minisztérium eszközeire lennék kíváncsi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Egy nagyon rövid kérdést engedjen meg, kapcsolódva Bana képviselőtársam kérdéséhez. Az Európai Unió következő 7 éves költségvetésének a tárgyalásai elkezdődtek, és elég sok vitát kavart az a módszer, hogy a javaslatok között előkerült a jogállamiság feltételrendszere is. Hogyan látják a tagállamok ezt az új megközelítést a Bizottság részéről? Visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Kérem, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre!

Dr. Trócsányi László válasza

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket, igyekszem megválaszolni legjobb tudásom szerint. Jelezni szeretném, hogy számos olyan kérdés érkezett, amelyik nem az Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe tartozik, így kérem, hogy azokat az illetékes minisztériumhoz tegyék fel, jelezni is fogom majd ezeket.

Az Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe tartozó kérdésekre viszont természetesen szívesen válaszolok. Nyilvánvalóan az Igazságügyi Minisztérium figyeli az igazságszolgáltatást, ez természetes. Az igazságszolgáltatás függetlensége az Alkotmányba foglalt alapelv, amelyik azt gondolom, hogy rendkívül fontos. Minden egyes alkalommal elmondom, hogy a demokrácia állócsillaga a bírói függetlenség, ez egy alaptétel.

Ugyanakkor nyilvánvalóan én is látom, hogy vannak viták. Ezek a viták az OBT és az OBH között zajlanak jelenleg. Ennek közvetve van természetesen uniós vonatkozása, mert az Unió nyilvánvalóan figyeli egy ország működését. Azt kell mondani, hogy az Igazságügyi Minisztérium nem rendelkezik autentikus jogértelmezési joggal. Hogy ha a két fél között vita van, akkor az Alkotmánybíróság és a megfelelő bírói fórumok fogják eldönteni, hogy kinek van igaza. Ergo az Igazságügyi Minisztérium nem kíván állást foglalni abban, hogy a két fél közötti vitában, ami tőle teljesen független, kinek van igaza, nevezetesen abban, hogy most van-e az OBT-nek megfelelő tagsága vagy nincsen megfelelő tagsága. Én azt gondolom, ha ezt a kérdést az OBH elnöke kifogásolja, nyilvánvalóan ez egy jogvita, és a jogvitának megfelelő fórumai vannak, amelyek ezt rendezik. Természetesen mi azt tartjuk jónak, ha ilyen jogviták nincsenek, és ennek megfelelően az igazságügy igazgatása megfelelő mederben folyik.

Hozzá kell tennem, és akkor itt rögtön rátérnék, nyilvánvalóan felmerül ez a kérdés a közigazgatási bírászkodásra, mert ez a kérdés valakitől elhangzott, elnézést, hogy nem tudom... *(Jelzésre.)* Oláh Lajos úrtól elnézést kérek, igen. Azt kell mondani, ezt tegnap is határozottan elmondtam, hogy a közigazgatási bírászkodás 70 éve szűnt meg Magyarországon. Én egy olyan ember vagyok, aki a múlt értékeit fontosnak tartom, és azt látom, hogy Európa szinte valamennyi országában kiválóan működik a szervezetenként független közigazgatási bírászkodás. Ez ugyanolyan Lengyelországban,

Csehországban, Romániában, Szerbiában, hogy csak a környező országokat mondjam, nem is akarom mondani Németországot és Ausztriát. Magyarországon 1896-ban hoztunk egy döntést, ami egy óriási értékű döntés volt. 1949-ben a kommunisták ezt bezúzták, ugyanúgy, mint nagyon sok intézményt bezúztak. Mi 1990-től egy olyan bifurkáció tömegét élhettük át, ami egy mostohagyermek volt a rendszerváltozásnak. Ezt is minden alkalommal elmondtam.

Azt is elmondtam, hogy 1991 óta a szakmai álláspontom ugyanez, jól lekövethető valamennyi könyvemben, publikációmban, határozott véleményem volt valamiről. Én azt gondolom, hogy amikor a 2017. évi I. törvényt elfogadtuk és a közigazgatási perrendet Magyarország történetében első alkalommal kialakítottuk, egy generál klauzulát határoztunk meg. Azt a generál klauzulát, ami idáig még nem volt, tehát ha szabad így mondanom, kiszélesítettük a hatáskört. Kérem szépen, óriási eredményeket értünk el és szintén lefordítottuk angolra. Én ezt kiküldtem különböző jogászprofesszoroknak, én senkitől negatív véleményt nem kaptam.

Ugyanezt fogom csinálni, félreértés ne essék, a másik irányba is, amikor a szervezetről lesz szó. Semmifajta közigazgatási mutyit nem tűrök meg, félreértés ne essék, de azt viszont igen, és azt el is várom mindenkitől, hogy szakmai alapokon vitatkozzunk, és ne sejtetésekről, ne olyan dolgokról, amik nem igazak. És amikor tele van a sajtó azzal, hogy kérem szépen, itt valamifajta olyan dolgot akarunk csinálni, amivel a jogállamiságot felszámoljuk, ezt személyes sértésnek veszem, és hozzá kell tenni, hogy a szakmai becsületed megsértésének. Miért? 20-30 éve foglalkozom ezzel a kérdéssel, és tudom, hogy mit akarok csinálni benne. Bízbanak meg, kérem szépen, eddig se csinált a minisztérium olyat, amihez a nevét ne adhatta volna. Én bízom abban, hogy megkapom azt a bizalmat a közigazgatási bíráskodás területén, hogy meg tudjuk csinálni azt az adósságot, amit 30 éven keresztül nem tettünk meg.

Most van egy történelmi lehetőség, én ezt fontosnak tartom, hogy ezt csináljuk meg tisztességesen, valamennyiünk érdekében. Ennek 20-30 év múlva is jól kell működni, 40 év múlva is jól kell működni. Kérem szépen, ez egy terv, ez egy projekt. Való igaz, hogy én 1990 óta ezzel foglalkoztam, nagyon sokat dolgoztam benne, és úgy gondolom, hogy meg tudom csinálni oly módon, hogy ez a munka valóban színvonalas legyen. Csak azért tartottam ezt fontosnak elmondani, mert bár én 4 éve hallom ezt a dolgot, hogy én milyen mutyit akarok megcsinálni, és azt gondolom, hogy személyemben kénytelen vagyok ezt minden alkalommal visszautasítani.

A következő, rátérnék a LIBE-bizottságra, a Sargentini-jelentésre, ez is elhangzott. A holland európai parlamenti képviselő asszony nagyon hosszú jelentést írt. Megmondom őszintén, nekem az a bajom ezzel a jelentéssel, hogy ez egy olyan vádirat, amelyik rengeteg politikai sejtetésre épül és lezárt ügyek listázása. Olyan lezárt ügyek listázása, mint lásd például a Jóri-ügyet - idézőjelbe téve. Amikor 2014 júliusában beérkeztem, az első dolgom volt, hogy Jóri úrral leültem és az ügyeket rendeztük vele. Kimentem a Bizottsághoz, a Bizottságnál lezártuk az ügyet. Nincsen eljárás Magyarországgal szemben. 2014 augusztusában ott voltam az európai biztosnál lezárni egy ügyet. Most mit látok? Jóri-ügy, mint egy vádirati pont. Azt hiszem, hogy rosszul látok. Tehát amikor egy olyan dokumentumot veszek kézbe, ami tele van lezárt ügygel; amikor az Alkotmánybíróság hatásköre; amikor, elnézést kérek, de kimentünk a Velencei Bizottsághoz - ott még a tagja voltam -, és elmondtuk a Velencei Bizottságnak. Magam is alkotmánybíró voltam, tudom, hogy az actio popularis megszüntetése például nagyon helyes volt. Magam mint alkotmánybíró, hányszor találkoztam olyan ügyekkel, elnézést kérek, amikor se érdeke nem volt, semmije nem volt, és felesleges ügyek tömege volt ott.

Van egy hatáskör, amelyik a szubjektív jogvédelemre helyezi a hangsúlyt. Ha összehasonlítom Európa alkotmánybírósági hatásköreit, akkor azt kell mondani, hogy

semmifajta szégyenkezésünk nincs ebben a dologban, félreértés ne essék. Nézzünk meg más országokat, nézzük meg a bírák kinevezését! Hogy lehet az, hogy amikor Franciaországban Fabiust kinevezik az Alkotmánytanács elnökének, aki a szocialista pártnak volt akkor a főtitkára vagy külügyminiszter, és már átigazol az Alkotmánytanács elnökének, Európa nem szólal meg? Magyarországon, ha bármi van, abban a percben már megjelenik az, hogy: itt fiatal a demokrácia. Először is, nem szeretem azt a szót, hogy fiatal demokrácia. Görögország és Spanyolország a hetvenes években lett független. Mitől fiatal demokrácia vagy régi demokrácia? Ez a különbségtétel végig erről indul, hogy vannak a régi demokráciák, azoknak minden jó, és vannak a fiatal demokráciák, amelyek idézőjelbe téve tanítani valók. Elnézést kérek, 20-30 év a történelemben, mi ez? Ez egy bélyeg, amit egész életünkben magunkon fogunk hordozni, hogy fiatal demokrácia vagyunk? Elnézést kérek, Magyarországnak, nem azért mondom, de van egy ezeréves történelme is; gyakorlatilag van egy olyan tudása Magyarországnak, akár ha a történetiséget, a történeti Alkotmány értékeit visszavesszük - milyen alapon mondjuk azt, hogy fiatal demokrácia? Ez engem mindig sért, egyébként hozzá kell tenni - persze, ez a közép-európaiságból való -, de nemcsak engem, hanem a cseheket, a lengyeleket, a szlovákokat, a románokat, hogy mi a fiatal demokráciákhoz tartozunk.

Amikor elolvasom ezt a jelentést, a Sargentini-jelentést, akkor azt olvasom, hogy a fiatal demokráciákat meg kell tanítani demokratának lenni. Egy Görögország, egy Portugália, egy Spanyolország, amelyek a '70-es években váltak függetlenné - mi '89-ben -, ők már régi demokrácia, ott semmifajta problémát nem jelent, ott ugyanazok a szabályozások, amik nálunk vannak, nem okoznak gondot, náluk meg igen. Ez a kettős standard, el kell olvasni a Velencei Bizottság véleményeit, abban nagyon jól le van írva, ezt szó szerint tudom mondani, hogy vannak a régi demokráciák, ahol már ezek-azok vannak, ott lehet ezt csinálni, de a fiatal demokráciáknak - ezt szó szerint tudom idézni, le vannak benne írva ezek a mondatok, amiket mondok - másképpen kell. Tehát én azt gondolom, hogy ez a kettős standard a Sargentini-jelentésben jól jelen van, és nyilvánvalóan ezt Magyarország nem tudja elfogadni.

Jogállamisági klauzula. Azt mondják, hogy rendszerszintű zavar van. Nekünk vannak vitáink, egyes vitáink vannak. Ezeket az egyes vitákat mi nagyon szívesen megvívjuk, természetesen, jogi eszközökkel, és ha azt mondja valaki, hogy nincs igazunk, akkor azon elgondolkodunk és módosítunk rajta. De nincs rendszer szint. Először is: nem tudom, hogy mit jelent a rendszerszintű zavar. Vannak ilyen kifejezések, amelyek nagyon jól hangzanak, de a politikusok mérlegelik, és a probléma mindig ott van egyébként, hogy ezek az anyagok, amiket csinálnak; én a Velencei Bizottságnak tagja voltam 8 éven keresztül Paczolay Péterrel együtt, a munkamódszerét is jól ismerem: kiadják a raportórnek, és már a raportór kijelölésénél sokszor eldől, hogy milyen tartalmú jelentés fog készülni, ez evidencia, ez természetes, nem is kell magyaráznom, miért. Ezek után megjelennek egy nagy teremben - el kell képzelni, gyönyörű a terem -, és ott igazából, tételezzük föl, a jelen lévő képviselők fele nem is olvassa el, miről van szó, és elfogadják a jelentést. Nagyon sokszor voltam ott. S utána a politikusok kezébe kerül ez a jelentés, abból kiveszünk egy mondatot, és az az egy mondat gyakorlatilag a politikusok kezében egy ítéletként hangzik el. Ez egy veszélyforrás. Ez egy nagyon komoly veszélyforrás egész Európában, a munkamódszerek és hogy hogyan fogja ezt fölépíteni. Tehát a Sargentini-jelentéssel is nekem alapvető problémáim vannak.

Lesznek viták természetesen, nyilvánvalóan politikusok fogják ezt megvívni. Én mint igazságügyi miniszter a jogi segítségnyújtást természetesen meg fogom adni ahhoz, hogy milyenfajta jogi érveket tudunk megfogalmazni, komoly vita fog erről a jelentésről még zajlani nyilván ősszel is természetesen, és ezt követően is, mert a

jelentéstevő nem azért írta, hogy utána bedobja a kukába. Ezzel ő akar valamit csinálni, és ezt az eljárást ő folytatni akarja. A mi feladatunk pedig az, hogy nyilván a jelentésre kőkemény válaszokat adjunk. Hogy a Jóri-ügy és még sorolhatnám ezeket az ügyeket, ma ott szerepelnek, idézőjelben barokkos túlzásnak tartom ezeket a dolgokat, amik ebben a dologban föl vannak sorolva.

Még néhány dolgot, ami ehhez a jogállamisági blokkhoz tartozik. Az Alkotmánybíróság hatáskörét Oláh Lajos képviselő úr kérdezte. Teljesen világos a magyar Alaptörvény ebben, hogy milyen ügyekben lehet: a költségvetést, adót érintő ügyekben; most is van egyébként, és az Alkotmánybíróság judikatúrája most is lehetővé teszi, hogy jó néhány szempontból az ilyen jellegű törvényeket is megvizsgálja, van is rá bírói gyakorlat, hozzá kell tennem, ugyanis alapjogok sérelme esetén most is van felülvizsgálat, és bele van írva, hogy ez egy átmeneti szabályozás. Stumpf bíró úrnak van egy véleménye természetesen, nyilván itt a magyar Igazságügyi Minisztérium, a magyar kormányzat minden véleményt meghallgat, de jelenleg a magyar Alaptörvény erre egyértelmű választ ad. Nyilván egy átmeneti jellegről van szó, és az államadósság csökkentéséhez van kötve. Mindazonáltal - mint említettem - jó néhány ügyben most is lehetőség van meghatározott alapjogok sérelme esetén.

A következő kérdéskör az Európai Ügyészség. Mindig elmondtam, hogy vannak olyan országok, ahol opt outtal rendelkeznek, idetartozik Dánia, Írország, Nagy-Britannia, ahol föl se merül az Európai Ügyészséghez való csatlakozás kérdése, mert ők ebben a belügyi-igazságügyi együttműködésben ilyen a la carte módon tudnak részt venni, ha akarnak, részt vesznek, ha nem akarnak részt venni, nem vesznek részt. Tehát nem merül föl a részvétel kérdése.

Lengyelország és Magyarország egy elvi álláspontot vallott, ami az volt, hogy ez egy szuverenitási kérdés is, ami gyakorlatilag azt gondolom, egy alapvető kérdés: föderációs irányba fordul el az Európai Unió, és akkor létrehozunk szupranacionális, újabb ügynökségeket, szervezeteket, lehet menni ebbe az irányba, van ilyen politikai nézet, amelyik ezt nagyon jónak tartja, és van, amelyik azt mondja, hogy a nemzetállamok Európai Unióját hozzuk létre. Vannak szervek most, az OLAF és a Eurojust is. Az az igazság - legyünk őszinték! - van egy Eurojust, és azt mondta ki maga a Treaty is, hogy az Európai Ügyészséget létre lehet hozni a Eurojust alapján. Ehhez képest nemhogy a Eurojust alapján történik, hanem Luxemburgban. A Eurojust marad Hágában, ez pedig lesz Luxemburgban. Ez nagyon jó, mert nagyon sok hasonló tevékenységet végeznek, eleve megduplázódik gyakorlatilag a bürokrácia, eleve gyakorlatilag az információáramlásnál lesz egy olyan, hogy ki bírja az információt. Számos olyan kérdés van, ami azt gondolom, azt jelzi, hogy nem megfelelően lett végiggondolva, nevezetesen például az áfa-bűncselekmények kérdése; az áfa 95 százaléka a nemzeti költségvetésbe jön be. Itt egy óriási vita volt, hogy tartozzon bele vagy ne tartozzon bele, a végén azt mondták, hogy beletartozhat, de majd megmondjuk minden évben, hogy milyen értékkel, tehát ott már nem is kell egyhangú döntés.

Tehát számos olyan bizonytalanság van, ami azt gondolom, hogy szakmailag hibás, másrészt pedig nyilván van egy szuverenitási kérdés e mögött a dolog mögött, és azt mondjuk, hogy számos szerv ellenőrzi, és számos intézkedésre van lehetőség, felfüggesztésre most is van lehetőség, tehát tulajdonképpen megfelelő eszközök rendelkezésre állnak.

Napjainkban még Málta sincs benne, ezenkívül nincs benne, ha jól tudom, Svédország, Hollandia még gondolkodik a belépésen, tehát hogy milyen döntést hozzon. A kérdést ismerjük, és természetesen napirenden van ennek a vizsgálata.

Tessely képviselő úr véleményére azt tudom mondani az osztrák kormány álláspontjáról, hogy igen, nehéz ügy, nagyon nehéz ügy. A következőt tudjuk csinálni. Egyrészt panasszal élünk a Bizottságnál - erre van lehetőségünk, hogy felkérjük, hogy

indítson kötelezettség-szegési eljárást -, másrészt egy magyar állampolgár által indított pernél lehet előzetes döntéshozatalt kérni, abba be tudunk avatkozni. Tehát keressük mi is a megoldást. Nagyon fontos ügyről van szó, van jogi lehetőség, de ezt professzionálisan, ügyvédi logikával kell végiggondolnunk, hogy hogyan tudjuk elérni ezt a kérdéskört, ami azt gondolom, nagyon fontos.

Egyházügy. A statútum szerint az egyházügy az EMMI-hez tartozik, mindazonáltal persze figyelemmel kísérjük a dolgokat. Hozzá kell tenni, hogy én 2014-18 között egy előterjesztést tettem a parlamentben egy új egyházügyi törvényre, azt kidolgoztam, két szavazattal kapott kevesebbet. Elég sok egyeztetést, tárgyalást folytattam ebben a kérdésben, nagyon sajnálom, hogy nem került elfogadásra.

Romaszegregáció - a nyíregyházi iskola ügyére gondol képviselő úr, gondolom. Erre azt tudom mondani, hogy az EMMI hatáskörébe tartozó kérdésről van szó. Figyelemmel kísérjük, mindenfajta jogalkotásban segítséget nyújtunk a Bizottságnak, amikor tárgyalni kell, az Igazságügyi Minisztérium kész segítséget nyújtani. Semmifajta szegregáció nem fogadható el semmilyen formában, nyilván ez az én határozott véleményem is ebben a kérdéskörben.

Ami a közérdekű adatok nyilvánosságával kapcsolatos: ez alkotmányban biztosított jog, mindazonáltal valóban lehetőség van arra, hogy a költségeket és különböző szempontokat érvényre lehessen juttatni, ezeket pedig ki lehet számlázni. Nem ismerem a tárcák idevonatkozó gyakorlatát, hogy kérnek-e pénzt, és mennyit kérnek.

Az AB hatásköréről szóltam.

A vízummentesség belügyi hatáskör, ne haragudjon, én erre azt tudom mondani, újságból értesülök én is, Semjén úr egy hírlapi kacsának minősítette ezt a vízummentességet. Nem az igazságügy hatásköre. Vagy professzionálisan tudok válaszolni, vagy nem, így engedje meg, hogy erről ne beszéljek.

Ami pedig az OBH-OBT-t illeti: maga is kérdezte, én erre válaszoltam, úgy gondolom, hogy az OBH-OBT közti vita nem jó, nem jó, ha ilyen vita van, nyilvánvalóan az a jó, ha a bírósági igazgatás körül rend van.

Az Igazságügyi Minisztérium annyit tud csinálni ebben a kérdésben, hogy nyilván egy munkabizottságot föl tudok állítani, különböző egyetemi tanárokat, professzorokat, bírákat meghívunk, hogy mondjanak véleményt, de nem kívánok ebbe beleavatkozni, figyelemmel arra, hogy a bíróságok teljesen függetlenek az Igazságügyi Minisztériumtól.

A brexit nagyon nehéz ügy, az egyik legnehezebb kérdés őszintén mondván, tudniillik ez egy olyan dolog, ami valóban nagyon sok magyart is érint, de igazából nem látjuk át, hogy a szerződés az Európai Unió és a britek között milyen formában fog megvalósulni. Tehát, amit én olvasok, és ami a külföldi lapokból látszik, hogy egyáltalán erre a withdrawal agreementre sor fog-e kerülni vagy nem fog sor kerülni, hogyan fog kilépni az Unióból Nagy-Britannia. Ezek olyan bizonytalan kérdések ma, hogy a britek nem tudják még; a brit parlamentnek jóvá kell hagynia azt a megállapodást, ami létrejön. Hogy ez létre fog jönni vagy nem fog létrejönni, ez bizonytalan. Nekünk erre föl kell készülni, ez természetes, vannak munkabizottságok, van a miniszterelnök mellett egy stáb, ezenkívül pedig Gulyás Gergely minisztériuma alatt két államtitkár is lesz, aki európai ügyekkel foglalkozik. Mi a magunk jogi segítségnyújtását meg fogjuk adni, de ez egyértelműen az egyik legfontosabb kérdés lesz a jövőben, amivel foglalkoznunk kell.

Central European University. Az Igazságügyi Minisztérium készíti elő, a perben képviseljük a magyar államot. Ebben a perben mi azért határozottan elmondtuk az álláspontunkat, ami a különböző cikkelyekre vonatkozott, a GATT-egyezmény

alkalmazhatósága. Mi ezt a témát jogi aspektusból vizsgáljuk. A Bizottságnak a keresetlevelére adjuk meg a válaszokat.

Nem tudom megmondani azt, hogy a Bard College-be látogatás milyen eredménnyel járt, nincs tudomásom róla. Ha lenne tudomásom, szívesen elmondanám, de nem áll módomban, mert nem tudok róla, hogy most a magyar delegáció volt, mikor volt, valamilyen újságok erről nyilván beszámolnak. Nyilván kormányülésem szó fog esni erről, azonban nem az én tisztem az erről való állásfoglalás, figyelemmel arra, hogy nem az Igazságügyi Minisztérium tett látogatást az Amerikai Egyesült Államokban, New Yorkban. Hogy a Bard College-ban most mi van, hogy történt, nem tudom. A jogi keresetlevélről viszont tudok beszélni, hogy mik a Bizottság pontjai, és ezekre milyen válaszokat tudunk adni. Azt gondolom, hogy itt nyilvánvalóan a szolgáltatások szabad áramlása merül fel, a névviselés kérdése, tehát konkrét kérdések, ezekben mi visszük a jogi pozíciókat, ezeket mi dolgozzuk ki, nyilván a külföldi bírói joggyakorlatok figyelembevételével is.

Kormányiroda, EU-s ügyek. Az az igazság, én megint azt tudom mondani, hogy a magyar Igazságügyi Minisztérium tulajdonképpen mindenkivel kapcsolatban van, ha európai uniós ügyről van szó a jogi aspektusok kialakítása szempontjából. Még nem látjuk át, még csak miniszterjelölt vagyok, tehát a kormányiroda felállítására most fog sor kerülni. Hogy annak a munkamódszerét hogy fogjuk kialakítani, ezt nyilvánvalóan most fogjuk majd látni, de ne felejtjük el, hogy két EU-s államtitkárság is lesz gyakorlatilag Gulyás Gergely alatt. Tehát az uniós ügyek nyilvánvalóan kiemelt szerepet fognak kapni, plusz van egy Állandó Képviselőtünk Várhelyi Olivér vezetésével, több mint száz ember dolgozik az Állandó Képviselőten. Az onnan bejövő információk is nyilvánvalóan feldolgozásra kerülnek, de mint említettem, a mi hatáskörünk a jogi álláspontok megfogalmazására terjed ki alapvetően.

Ami pedig a GRECO-jelentést illeti, azt mondja, hogy több ország sem hozta nyilvánosságra. Ki kell értékelnünk a tartalmát, ezt követően lehet eldönteni a nyilvánosságra hozatalt is.

Az áldozatvédelem kapcsán azt kell mondanom, hogy három helyen hoztunk létre áldozatvédelmi központot eddig, Szombathelyen, Miskolcon és Budapesten. Ugyanakkor szeretném, hogy több áldozatvédelmi központ legyen Magyarországon. Miért? Azért, mert említettem az expozémban is, ez rendkívül fontos, hogy legyenek olyan helyek, ahova megfelelő körülmények között be lehet menni. Tehát be lehet vinni egy kisgyereket is, kell egy játszószooba, ahova a gyereket addig el lehet helyezni, ameddig az, aki oda bejön, el tudja mondani a panaszát.

Kettő. Ide pszichológusok, pszichiáterek kellene, olyanok, akik konkrét segítséget tudnak nyújtani. Tehát ez más jellegű, mint a hatósági ügyintézés. A hatósági ügyintézés a kormányhivataloknál van. Az áldozatvédelmi központok, ha szabad így mondanom, nonprofit, social aspect-ek, segítő szolgálatok. Ezeket mi szeretnénk bővíteni, tehát hogy lehetőség szerint egyszer minden megyében legyen ilyen áldozatvédelmi központ. Ki kell alakítani az önkéntesek hálózatát. Ez egy nagy munka, elindultunk; azt kell mondanom, a nulláról indultunk, és ma már három áldozatvédelmi központ nyílt meg. Azt gondolom, hogy ez egy fontos dolog, és bízom abban, hogy tudunk emlékezni.

Már az expozémban is mondtam, hogy nekem aggodalmaim vannak. Az aggodalmam az, hogy miután megérkezett 1 millió 200 ezer aláírás, utána nem fog semmi sem történni. Való igaz, hogy ennek a veszélyét én nem tudom kizárni. Nem tudom kizárni, mert nem fog tudni a Bizottság mit kezdeni vele. És akkor mit fogunk tudni kezdeni? Be tudom-e perelni a Bizottságot, tételezzük fel, mert egyszerűen nem csinál semmit. Most vizsgáljuk ennek a lehetőségét, hogy a Bizottságot bepereljük akkor, ha, de nyilvánvalóan még nem tartunk ott, mert valamilyen lépés kell. Neki

elvieken vizsgálat tárgyát kell képeznie. Elvieken a jogszabályokban valamilyen formában ezeket érvényesíteni kellene. De ha nem csinál semmi, írásztal, akkor igazából való igaz, hogy akkor 1 millió 200 ezer ember becsapásáról van szó, és akkor valamilyen jogi eszközöket kell keresni. Erre mondtam egyébként a Régiók Bizottságát és különböző olyan dolgokat, amiket akkor mobilizálni kell. Nem könnyű ügy, hisz ez ténylegesen egy pilot projekt lesz részünkről is, ha nekünk ebben lépni kell, hogy mit tudunk tenni jogi aspektusból ebben az esetben.

A 7 éves jogállamiságnál megint az a problémám, hogy az Európai Unióban, elnézést kérek, 2010-ben is, amikor Párizsban voltam nagykövet 2014-ig, tulajdonképpen folyamatosan volt jogállamisági mechanizmus. Akkor 2013-ban a Bizottság egy közleményt fogadott el a jogállamisági mechanizmusról. Maga a Tanács jogi szolgálata azt mondta, hogy az nem megfelelő. Ennek ellenére ez a jogállamisági mechanizmus működik.

Aztán a Tanács kialakította a saját maga jogállamisági mechanizmusát. Most már annyi jogállamisági mechanizmus van Európában, hogy másról se beszélünk, mint hogyha nem lenne új projektje az Európai Uniónak, és az új projekt a jogállamisági mechanizmus. Mert amíg voltak projektek, hogy az eurót be kell vezetni, bővítés kell, addig igazából lehetett mondani, hogy: nekünk van egy nagy projektünk az Európai Unión belül. Most nincs nagy projekt, mert a többi projekt nagyon ingadozik, döcög, lásd a német, francia viszonyokban is azért sok itt a bizonytalanság az eurózóna mélyítését illetően, most van egy új projekt, a jogállamiság. És akkor egy jogállamisági mechanizmus jó, mert nagyon jól, látványosan lehet erről beszélni. Csak ennek a jogi alapjai is gyengék, mert el kell olvasni a Treatyt, a Treatyben mi a 7. cikkelyre vonatkozó paragrafus; és ami most kijött, gyakorlatilag a legújabb, amelyik a pénzek kiosztásáról szól, ott meg nagyon gyenge lábon áll igazából, ha szabad így mondanom, ennek a jogi alapja. Én átolvastam ezeket, ott nagyon komoly viták lesznek erről. Természetesen nehéz kérdésekről van szó, de én azt gondolom, hogy mi képesek vagyunk ezekre, ha szabad így mondanom, a jogi érveinket megfogalmazni.

Tehát amit én tudok mondani, az, hogy az igazságügy hatáskörébe tartozó ügyekben mi a jogi álláspontjainkat mindig a legszigorúbb és a legjobb módon igyekszünk megvalósítani. Tehát az Igazságügyi Minisztérium hatáskörét érintő kérdésekben állok mindig rendelkezésre. Nyilván, ha más tárcákról van szó, akkor a más tárcák véleményét kell kikérni, hiszen a hatáskör oda tartozik. Nem zárkozom és nem futok el semmi elől, csak nézzük meg, hogy mi az, amiért én vagyok a felelős, arról én, azt gondolom, természetesen kész vagyok a jövőben is rendelkezésre állni és megvitatni a bizottság előtt.

Nehéz ügyek ezek a kérdések, fel fognak értékelődni, egyre jelentősebb ügyek lesznek. Én azt gondolom, az Európai ügyek bizottsága előtt is számos olyan kérdés lesz majd, amiről állást kell foglalni, és netán nemcsak magyar vonatkozásban, hanem nemzetközi szintéren is meg kell szólalni, hiszen ezek a kérdések szeptembertől különösképpen az asztalon lesznek. Egy EP-választás előtt is állunk, ahol nyilvánvalóan még inkább felfokozott érdeklődés lesz az uniós kérdések iránt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Kérdezem képviselőtársaimtól, van-e esetleg még valakinek kérdése a második körben. *(Jelzésre:)* Oláh alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

További kérdések, hozzászólások, reagálások

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Köszönjük a válaszokat, miniszterjelölt úr. Az Alkotmánybírósággal kapcsolatos véleménybeli

különbségünket nem nyitnám ki, mert talán az ülés nem lenne alkalmas arra, hogy ezt végigbeszéljük.

A Velencei Bizottsággal kapcsolatosan ön is mondta, hogy személyesen részt vett ebben a dologban. Ha ennyire rossz, akkor ön biztosan tett javaslatot arra, hogy hogyan kell a működési mechanizmusát módosítani ennek a történetnek, merthogy ha valami nagyon rossz, akkor egy idő után nem veszek részt benne.

Szeretném kérdezni, hogy a választójogi törvénnyel kapcsolatosan a köztársasági elnök konkrét javaslatokat, észrevételeket tett, a tárca ezzel kapcsolatosan kíván-e bármilyen munkát megkezdeni. Azért meglepő a köztársasági elnöknek ez a mostani javaslata, hiszen ezeket ugyan elmondhatta volna négy évvel korábban, akkor elfelejtette elmondani; most már valószínű, hogy úgy érezte, hogy talán muszáj valamit lépnie.

Az OBH-val kapcsolatosan értem, amit mond, és azt akceptálom a bíróságokon belüli kérdéskör kapcsán. De azt szeretném megkérdezni, hogy az OBH megszüntetésével kapcsolatosan van-e a tárcának javaslata konkrétan a megszüntetés ügyében.

Az egyházi ügy, amit mondott: értem, hogy tartalmilag bizonyos szempontból máshova tartozik, de a jogfosztó törvény nem került kijavításra. A tárca készít-e elő újabb javaslatot? Mondta, hogy volt egy ilyen törvény, de készít-e elő újabb javaslatot, hogy ezt a problémát megpróbáljuk valamilyen módon orvosolni.

És azt hadd kérdezzem már meg, én azt próbáltam feltenni, hogy nem tartalmilag, de az Alaptörvénnyel nem tartja-e ellentétesnek azt, hogy van olyan település, ahol csak egyházi iskolába járhat a gyermek. Nem tartalmilag, hanem az Alaptörvénnyel való ellentétességét ön hogy látja esetleg? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok. A második kört is lezárom, és akkor visszaadom a válaszadás lehetőségét a miniszterjelölt úrnak. Tessék parancsolni!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Kezdeném a választójogi törvénnyel. A választójogi törvény módosítására, azt gondolom, nemcsak a köztársasági elnök tett javaslatot, hanem a parlament alakuló ülésén az OVB elnöke, az OVI vezetője, Pálffy Ilona is megfogalmazott javaslatokat. Én azt gondolom, hogy egy felelős minisztériumnak ezeket figyelembe kell vennie és megfontolásra kell javasolnia, tehát nyilvánvalóan elkezdek ezzel foglalkozni. Nyilván nem 2022-ben kell ezzel foglalkozni, hanem időben. Ezt egy fontos témának tartom, egyetértek önnel.

Azt is hozzá kell tennem, hogy ez a levélszavazásos ügy egy kicsit nekem olyan gondot is jelent a külföldről történő levélszavazásnál, hogy milyen borítékba kell betenni. Azért gondoljunk bele a nemzetbiztonsági szempontokba is, hogy ha valaki netán Ukrajnában akarja föladni, akkor milyen borítékba kell betennie. Tehát számos érzékeny kérdés van ebben a dologban, ugyanakkor meg a választások titkosságát és tisztaságát is garantálni kell.

Én azt gondolom, most fölmerültek olyan kérdések, amelyek esetleg a jogot is érintik, és a jogalkotás területét is figyelembe kell venni. Aztán vannak olyanok, amelyek őszintén mondván szerintem szervezési kérdések. Nem akarok ezzel labdázni, de azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztérium nyilván ezt meg fogja vizsgálni, fontos kérdéstről van szó, egyetértek önnel.

Ami a második kérdést illeti, ami az egyházügy volt, ha jól látom, az egyházügynél azt kell mondanom - ismétlem -: sajnálom, hogy nem valósult meg az a törvény, biztos, hogy kell ezzel a kérdéskörrel foglalkozni, szerintem lesz lehetőség erre, kell egy jó megoldást találni. Nyilvánvalóan most a strasbourgi bíróság esetenként hoz

döntést, ennek valamilyen formában elejét kellene venni, tehát valami megoldásra van szükség. Lehet, hogy le kell porolni azt a törvényt, amit mi korábban készítettünk, ezt nem zárom ki. Nyilván most még nem alakult meg a kormány, a kormányülést követően lehet ezekről a kérdésekről beszélni.

Egy településen egy iskola, ami egyházi. Erre azt kell mondani, hogy ha valami egyházi, az még nem feltétlenül rossz. Ez az egyik. A másik: ha a szülők ezt el tudják fogadni, és a szülők részéről nem érkezik ab ovo kifogás, hogy ők nem akarják odajáratni a gyermeküket, akkor szerintem nincsen probléma. Itt akkor van probléma, ha valaki ebből egy elvi problémát csinál, hogy neki nem járhat a gyereke se baptistába, se katolikusba, se reformátusba, teljesen mindegy, hogy milyen vallású, akkor az egy másik kérdés, akkor megoldást kell keresni a gyerek más iskolába való járásnak a lehetőségére. Hozzá kell tennem, az iskolaügy nem az Igazságügyi Minisztérium hatásköre, a válaszom pedig az volt, hogy ebben is megoldást kell keresni nyilvánvalóan, ha valaki ezt elvi szinten akarja, mert őt ez olyan szintig irritálja, vagy iskolán belül kell megoldást találni. Ezek, azt gondolom, szakmai kérdések. Nyilván értem az ön felvetését, azt gondolom, hogy ebben nyilvánvalóan a szülők véleményét is ki kell kérni.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Ja, még egy kérdés volt, elnézést kérek, a kollégáim résen vannak. Az OBH megszüntetése: hírlapi kacsákkal nem foglalkozom, továbbra is ezt tudom mondani.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Most szavazást rendelék el. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja dr. Trócsányi László igazságügyi miniszteri kinevezését. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Három. Ki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs tartózkodás. A miniszterjelölt úr kinevezését támogattuk. Köszönöm szépen. Sok sikert kívánok, és továbbra is kérjük a minisztérium együttműködését a bizottságunkkal, hiszen nagyon sok olyan közös feladat áll előttünk, amit az elkövetkezendő időszakban meg kell oldanunk. Köszönöm szépen.

Engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy gratuláljak, és jó munkát kívánjak nemcsak önnek, hanem munkatársainak az elkövetkezendő négyéves ciklusban. Köszönöm szépen. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai távoznak az ülésről.)*

A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról

Szeretnénk folytatni a bizottsági ülést. Kérem képviselőtársaimat, hogy foglaljanak helyet.

A 3. napirendi pont megtárgyalása következik a szünet előtt: a bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról.

Tisztelt Bizottság! Amint arra már röviden utaltam ma reggel, a bizottságunk egyik meghatározó feladata a kormány által az Európai Unió Tanácsában képviselendő magyar álláspont kialakításában való részvétel az úgynevezett egyeztetési eljáráson keresztül. Ezt az eljárást angolul scrutinynek nevezzük. Ebben az eljárásban a bizottság döntés-előkészítő, azt is mondhatnám, hogy koordináló, döntéshozó és ellenőrző funkciót tölt be, illetve meghatározott körben tájékoztatást nyújt. Különleges jogkörrel

rendelkezik, hiszen a plenáris ülés helyett hozza meg a döntését, és ezért van súlya annak, hogy milyen döntést hozunk.

A 2014-18-as ciklus során, ha jól emlékszem, 28 európai uniós javaslatra vonatkozóan indult meg egyeztetési eljárás, és a bizottság 21 európai uniós tervezetre vonatkozóan fogadott el állásfoglalást. Tehát 8 eljárás az uniós jogszabály elfogadásával korábban lezárult.

Az előző ciklusban indított, folyamatban lévő eljárások az Országgyűlés megbízatásának megszűnésével az Országgyűlésről szóló törvény 68. § c) pontja alapján lezárultak. Az előző ciklusban kiemelt jelentőségű eljárások voltak például a villamosenergia-piac reformjáról szóló csomag, a körkörös gazdaságról szóló javaslatok, ahogy említettük korábban, az Európai Ügyészség vagy éppen az európai menekültügyi jogszabálycsomag.

A bizottság munkájának részletei egyébként a www.parlament.hu/europai-unios-tevekenyseg cím alatt pontosan követhetőek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai ülésünkön még egy technikai kérdésről kell hogy egyeztessünk és döntést hozzunk, tudniillik a házszabály 109. § (2) bekezdése alapján a bizottság egészének kell döntenie arról, hogy a bizottság elnökét akadályoztatásakor az alelnökök milyen sorrendben helyettesítik. Javasolom, tisztelt bizottság, hogy Tessely Zoltán alelnöktársam legyen az első helyettesítő alelnök, Bana Tibor alelnöktársam sorrendben a második, Oláh Lajos pedig a harmadik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a javaslatomat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a javaslatomat.

A bizottság tagjainak bemutatkozása

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig lehetősége van a bizottság tagjainak egy nagyon rövid bemutatkozásra, mint tettük ezt négy évvel ezelőtt is, esetlegesen kitérve a nyelvtudásra, a szakmai ismeretekre, hogy miért éppen ezt a bizottságot választották. Kezdjük Bana alelnök úrral, és akkor így megyünk sorban.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. A harmadik ciklusban vagyok tagja ennek a szakbizottságnak és a második ciklusban alelnöke. Angolul és németül beszélek.

Szeretném folytatni itt a szakmai munkát, egyébként pedig a Jobbik frissen megválasztott alelnöke vagyok. A körmendi választókerületben indultam ez alkalommal is, mint 2010-ben és 2014-ben is. Talán röviden ennyit mondanék el itt kezdésként, de ha van kérdés, akkor szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen, a kérdés ebben a tekintetben most nem fontos. A bizottsági ülésen kívül majd úgyis meg tudjuk beszélni az esetleges kérdéseket. Tessely alelnök úr a szó!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Eredeti hivatásomat tekintve tanárember vagyok, földrajz-biológia szakos, de tanítottam néptáncot is hosszú időn keresztül, és elég erős a kötődésem a magyar népi hagyományok iránt.

2008-ban választottak meg Bicske város polgármesterének. 2014-ig, amíg ez nem volt összeegyeztethetetlen az országgyűlési képviselőséggel, addig a város polgármestere voltam. Először 2010-ben választottak meg a bicskei központú, akkor Fejér megye 7. választókerülete egyéni képviselőjének, és ezt a jó szokást a választópolgárok azóta két ízben is fenntartották. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh alelnök úr!

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: 2006 óta vagyok országgyűlési képviselő. Korábban a Fenntartható fejlődés bizottságában, illetve a Külügyi bizottságban voltam tag. Most a sors, illetve a kormánypártok döntése alapján itt vagyok alelnök.

Két lányom van, és bízom benne, hogy szakmai alapon egy normális együttműködést lehet kialakítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ungár képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Én is üdvözlök mindenkit. Én most lettem országgyűlési képviselő. A CEU-n végeztem környezetvédelmet, illetve előtte az Edinburgh-i Egyetemen földrajzszakot.

Az egyetlen rövid ideig tartó polgári foglalkozásom a MOL-ban volt a horvát ügyeknél, amikor ezek éppen aktuálisak voltak. Én is nagyon várom, hogy korrekt szakmai munka folyjon a bizottságban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajnalka!

JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Én is sok szeretettel köszöntök mindenkit új képviselőként. Nemzetközi jogász vagyok, a hazai jogi diplomámon kívül nemzetközi közjogot végeztem az Egyesült Királyságban; az Európa Tanácsban voltam diplomata, majd Trócsányi miniszter úr főtanácsadója a kabinetben, ahol nemzetközi és EU-ügyeket vittem, majd később az egyik kabinetfőnöke. A Szegedi Egyetemen nemzetközi jogot tanítok.

Számomra két fontos bizottság volt, a Külügyi bizottság, amelyiknek az alelnöke lettem, a másik pedig az EU bizottság, ahol azt gondolom, hogy a szakmai tudásommal állok rendelkezésre, és remélem, hogy hozzáadott értéket tudok képviselni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Fenyvesi képviselő úr.

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Én is nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit. Én szintén pedagógus vagyok, német-történelem szakos tanár. Egyrészt az előző hétig gyakoroltam is a pedagógushivatásomat a várpalotai Thuri György Gimnáziumnak voltam az igazgatója, illetve társadalmi megbízatásban a Veszprém Megyei Közgyűlés alelnöke. A Veszprém megye 3. számú, Tapolca központú egyéni választókerületnek lettem most a megválasztott képviselője. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dunai Mónika!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is sok szeretettel, tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Ahogy itt most a bemutatkozási kört lehet hallani, én úgy látom, és erre szerintem büszkék is lehetünk, hogy talán több pedagógus van ebben a bizottságban, mint a Kulturális bizottságban, amelyik egyébként az oktatásüggyel is foglalkozik.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy mindenféleképpen fogjuk tudni érvényesíteni az oktatási lobbit is, mert én magam is tanár vagyok, eredetileg, magyar-országi és francia szakos tanár. Önkormányzati képviselőként kezdtem, és aztán az elmúlt ciklusban, 2014-ben lettem először országgyűlési képviselő, most másodjára. Mind a

két esetben Budapesten nyertem egyéni körzetben egyéni mandátumot, a XVII. kerület egészét és Kőbányának, a X. kerületnek egy kis részét magába foglaló 14. számú választókerületben. A Kulturális bizottságnak és a Törvényalkotási bizottságnak vagyok még a tagja.

És hogy miért ezt a bizottságot választottam? Amikor az előző ciklusban az elnök úr mellett ültem, nagyon sokat beszélt a bizottságról, és mindig azt mondta, hogy ez a legfontosabb bizottság. Én azt gondoltam akkor még, hogy persze, egy elnök természetesen azt mondja, hogy a saját bizottsága a legfontosabb, de az élet őt igazolta, mert ma már valóban olyan fontos kérdések, tehát a magyar és az európai politikában olyan fontos, sorsdöntő kérdéseink vannak, amelyeknek az egyik zászlóshajója ez a bizottság. Az elmúlt ciklusban már novembertől tagja lehettem ennek a bizottságnak, és ezáltal most megint ezt kértem, hogy itt is tudjak dolgozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csöbör képviselő asszony!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is köszöntöm a bizottság minden tagját és az elnökséget is, és gratulálok ahhoz, hogy ilyen szép számban vagyunk itt nők, bár az elnökségbe azért nem nagyon választottak be nőket. Köszönjük szépen. *(Derültség.)* Majd a jövőben!

Én franciául, németül, angolul tudok; oroszul már nem nagyon tudok, de ezeken a nyelveken tudok beszélni. Én is azért választottam ezt a bizottságot, és nagyon köszönöm, hogy ismét befogadtak ebbe a bizottságba, most már második alkalommal, mert a legfontosabb bizottság, ezt én is megtanultam. Nem gondoltam, hogy előttem ellövik ezt a fontos mondatot, pedig menet közben kigondoltam, hogy ezzel fogom kezdeni.

Tehát a harmadik ciklusomat kezdtem itt, a parlamentben. Boldog vagyok, hogy megint parlamenti képviselő lehettem. Egyéni képviselőként jutottam be, Miskolc 1. számú választókerületében. Fontos tartom Magyarországot, hogy magyar vagyok és a magyar értékeket, a keresztény értékeket. Emellett úgy gondolom, hogy európaiak is vagyunk, európai is vagyok, tehát az Európai ügyek bizottságában a helyem. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Mint a bizottság elnöke, én is sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. Számomra elhangzott néhány olyan mondat, ami nagyon fontos lehet, hogy az elkövetkezendő négy évben szakmai, konszenzusos alapon működő bizottság lehetünk.

Ennek a bizottságnak a megalakulásától, 1992-től kezdve a tagja voltam, hol ellenzékekben az alelnöke vagy egyszerűen a tagja, kormánypártiként pedig a bizottság elnöke. Egy konszenzusos bizottság voltunk. Voltak vitáink, de például a külföldi megjelenéseink alapján az ország határozott képviselete voltunk európai uniós ügyekben; és amilyen viták voltak, azok ide tartoznak a bizottságra, és nem esetleg a külföldi delegációkra. Én annak idején Habsburg Ottótól tanultam az ilyen viselkedést, hogy a viták itthonra tartoznak, egymás között ez egy természetes dolog.

Én úgy hiszem, elhangzott a szakmai együttműködés is, tehát az Európai Unió egy szakma. Minden képviselőtársam az esetleges megszólalásával ez ügyben önmagát minősíti természetesen. Lehetnek különböző politikai állásfoglalásaink, de azért a feladatunk, amit leírtunk a főtanácsadó úrral együtt, amit olvashattak képviselőtársaim, az eddigi működésünket tekintetbe véve is azt mutatja, hogy valóban kiemelt bizottság vagyunk, holott sokan ezt nem is tudják, de az elkövetkezendő időszakban is ezt a fajta szakmai együttműködést kérem az ellenzéki és a kormánypárti képviselőktől.

Én a hetedik ciklusomat kezdem el, az egyik legöregebb képviselője vagyok az Országgyűlésnek. A bizottsági elnöki tisztemet tekintve a negyedik ciklusomat kezdem. Egyetemi tanárként 1995-1998 között a Miskolci Egyetemen létrehoztuk az európai központot és itt az európai integráció tárgyat tanítottam. Tehát én ezt szakmának is tekintem a magam részéről.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy bemutassam a bizottság titkárságát! A félemelet 88-90. szobában vagyunk.

Szeretném bemutatni a munkatársakat. Keményné Kasza Mária titkárnő - kérem, Mária, állj föl (*Megtörténik.*) -, ő a mi „anyánk” (*Derültség.*), ő segít minden kérdés megoldásában.

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes, titkárságvezető, nagyon régóta, 20 éve már a bizottságunk mellett dolgozik. Szeretném megköszönni az ő munkáját is.

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadónk.

Nyilas Dániel a jövő generációját képviseli mint munkatárs.

Szeretném jelezni, hogy eredetileg nem ez a bizottsági termünk, pontosabban eredetileg ez volt, de aztán a 2014-es választások után összehoztuk a bizottságunk, hiszen előtte nagy létszámú bizottság voltunk, de aztán 9 taggal egy kisebb terem is megfelelt. A főemelet 66. a mi bizottsági termünk, de egyes kiemelt ügyek tárgyalására máshol is sor kerülhet, például egy miniszteri meghallgatásnál sokszor több a résztvevő, mint a bizottsági tag, ezért választjuk a régi bizottsági termünket. Amúgy 2014-ig ez a terem volt az Európai ügyek bizottságának a tárgyalója.

Tisztelt Bizottság! Mivel a következő meghallgatás 11 óra 30 perckor kezdődik, kérem képviselőtársaimat, hogy jöjjenek vissza, reméljük az is szépen le fog zajlani, mint általában véve a bizottsági ülések. Össze szoktam hasonlítani a Külügyi bizottsággal, ahol bizony hosszúra nyúlt bizottsági ülések vannak. Én megtanultam az Európai Parlamentben, még anno az Európa Tanácsban, hogy aki 5-10 percben nem tudja magát kifejezni, az ne is beszéljen sokat, mert sok beszédnek sok az alja. Szeretném hangsúlyozni, hogy mi szakbizottság vagyunk, és azt elfelejtetem mondani, hogy a különböző miniszteri meghallgatásoknál természetesen mindent lehet kérdezni, de a mi szakmai portfóliónk az európai jog, az Európai Bizottság, az ezzel összefüggő kérdéseket próbáljuk meg föltenni. Köszönöm szépen, képviselőtársaim. Most 11.30-ig szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.32 - 11.31)

**Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)**

ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága folytatja a reggel megkezdett ülését.

Engedjék meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Gulyás Gergely miniszterjelölt urat, úgyszintén Takács Szabolcs államtitkár urat és Varga Judit államtitkár asszonyt. Számunkra, az Európai ügyek bizottsága számára is fontos ez a mai meghallgatás, nemcsak a jelölt úrnak.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. §-a (2) bekezdése alapján tehát folytatjuk a 4. napirendi pont tárgyalásával az ülésünket, dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása következik.

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága az elmúlt időszakban is rendkívül szoros együttműködést alakított ki a Miniszterelnökséggel, amelynek keretében működik az európai uniós államtitkárság. Gyakran hívtuk üléseinkre a tárca képviselőjét, a soros tanácsi elnökség prioritásai, vagy éppen a brexit, az uniós költségvetés, illetve az Európai Unió jövője témakörben. És valóban kialakult egy szoros együttműködés az egyeztetési eljárás vagy például a szubszidiaritásvizsgálat tekintetében.

Úgy szoktam aposztrofálni Takács Szabolcs államtitkár urat, hogy bizottságunk tiszteletbeli tagja, hiszen nagyon-nagyon sok ülésen vett részt, és mindig készséges volt abban is, hogy az államtitkárság különböző anyagokkal segítette a bizottságunk munkáját.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A bizottságunk eljárási szabályai szerint a miniszteri meghallgatásnál elsőként megadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Kérem, hogy tartsa meg rövid expozéját! Utána megnyitom a vitát, összegyűjtjük a kérdéseket. Aztán visszaadom a szót a válaszadás lehetőségére a miniszterjelölt úrnak. Ha van még kérdés, akkor ezeket a második körre szoktuk hagyni, amely után szintén visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak, majd pedig nyílt szavazással döntünk.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Átadom a szót, tessék parancsolni!

Gulyás Gergely expozéja

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottságának szerintem ezt követően is kulcsszerepe kell hogy maradjon az európai uniós politika alakításában és figyelemmel kísérésében. Én mind parlamenti alelnökként, mind országgyűlési képviselőként is azt szorgalmaztam, hogy már csak azért is szükséges a jelenlegi lisszaboni szerződésben rögzített parlamenti jogkörök mélyebb gyakorlása, mert valójában az a szubszidiaritásvizsgálat, amelyre a lisszaboni szerződés lehetőséget biztosít, akkor és úgy használható csak ki az egyes tagállamok érdekében, ha a parlamenteknek megfelelő szakmai apparátus és megfelelő politikai döntéshozatal áll a rendelkezésére. És ehhez az európai uniós bizottság kompetenciája, aktivitása nélkülözhetetlen.

Éppen ezért képviseli a magyar kormány azt az álláspontot, hogy a sárga lapos eljárás mellett, ami egy komoly előrelépés és a lisszaboni szerződés egyik fontos és hasznos újítása volt, érdemes lenne egy piros lapos eljárást is bevezetni, hogy meghatározott számú parlamentek tiltakozása esetén ne csupán egy indokolt véleményadásra legyen kötelese a Bizottság, hanem megállítható legyen a jogalkotás.

Számtalan aktuális ügy van az Európai Unióban, amelyekre röviden szeretnék majd kitérni, de még ezt megelőzően általánosságban szeretnék néhány mondatot elmondani, már csak azért is, mert az Európai Unióval kapcsolatos politikai viták leginkább az általánosság szintjén szoktak mozogni.

Tehát a rendszerváltozás óta Magyarországon a politika elit egyetértett abban, hogy az országnak az uniós tagság érdeke, és az európai uniós csatlakozás után pedig ez a konszenzus fennmaradt, még akkor is, ha egyesek újra és újra meg szokták kérdőjelezni. Nyilván itt a Jobbik egy külön vonalat vitt, akik az európai uniós tagságot a nemzeti érdekekkel összeegyeztethetetlennek gondolták. Ez ugyan a párt alapidokumentumaiban ma is benne van, de én azt látom egyes megnyilatkozásokból, hogy ma már ezt a Jobbik sem gondolja így.

Ha ez így van, akkor még azt is mondhatjuk, hogy e tekintetben egy nemzeti konszenzus van, lenne vagy jött volna létre a magyar politikában, hogy az európai uniós tagság természetesen előnyökkel és hátrányokkal is jár, de az előnyök meghaladják a hátrányokat, éppen ezért a nemzeti érdek a tagság fenntartása, ahogyan helyes

célkitűzése volt a magyar politikai elitnek a rendszerváltozást követően, hogy az európai uniós csatlakozást célként tűzte ki. Ne felejtsük el, amikor Antall József kormányt alakított 1990 májusában, akkor már a kormány nyilatkozatában az volt a négy szempontból az egyik, hogy európai kormány is kíván lenni a magyar kormány, méghozzá abban az értelemben, hogy az uniós szervezeti integráció mielőbbi megvalósítását tartja fontosnak.

Tehát azt szeretném egyértelművé tenni, hogy a magyar kormány eddig is és ezt követően is az európai uniós tagságot a nemzeti érdekekkel összeegyeztethetőnek, sőt, a nemzeti érdekekkel azonosnak tekinti, ami nem jelenti azt, hogy az Európai Unióban ne történne nagyon sok minden, amivel nem értünk egyet; ami nem jelenti azt, hogy az európai uniós tagság melletti kiállás ne engedné meg az éles kritikát az Európai Unió intézményrendszerével, működésével vagy válságkezelésével kapcsolatban.

Tehát ezt a különbségtételt, még akkor is, ha a politika különösen egy kampányidőszakban leegyszerűsítő, a jövőben is érdemes megtenni, és szerintem közös érdekünk, hogy megérteni is mindenki számára legyen lehetséges.

Számtalan olyan kérdés van az Európai Unió előtt, ami meg fogja határozni Magyarország következő 10 évét, elsősorban nyilván ilyen a migráció ügyében folytatott vita, ami talán nem is csupán 10 évre, hanem ennél is hosszabb időre, évtizedekre határozza meg Magyarország jövőjét. Ismerjük azt a soros elnökségi előterjesztést, amely a relokációt tűzi ki célul, tehát amely a kötelező kvóták bevezetése mellett foglal állást.

Azt is ismerjük, hogy nincs konszenzus a kérdésben. A magyar kormány semmiféleképpen nem fogja elfogadni a kötelező betelepítési kvótákat. Úgy gondoljuk, hogy a lisszaboni szerződést kell betartani.

Számunkra a lisszaboni szerződés megfelelő keret a nemzeti érdekvédelemhez, és a lisszaboni szerződés világosan rögzíti azt, hogy a migráció tagállami hatáskörben van. Ezért e tekintetben a magyar választópolgárok, a közvetett demokrácia szabályai szerint pedig a Magyar Országgyűlés képviselőin kívül más az ügyben döntést nem hozhat.

Azt tudjuk, hogy a magyar választópolgárok ebben a kérdésben több alkalommal egyértelmű és világos döntést hoztak. A magyar kormány úgy érzi, hogy kötelessége ennek a döntésnek megfelelően a nemzeti érdekvédelemet ellátni.

Ettől függetlenül a jelenlegi tervek szerint a június 28-29-ei állam- és kormányfői csúcs egyik napirendi pontja lehet a relokációs migrációs kvóta elfogadása, de Magyarország és egyébként a visegrádi államok ebben az esetben vétőt fognak emelni, tehát konszenzus nem tud az ügyben létrejönni.

Alapvetően is az a kormány álláspontja a kérdésben, hogy egy demokráciaproblémával is szemben állunk. 2014-ben, amikor a jelenleg hivatalban lévő Európai Parlamentet megválasztották a magyar és az európai választópolgárok, akkor ez a kérdés, a migráció kérdése még nem volt a politika homlokterében sehol Európában, ezért aztán demokratikus döntést egy olyan testület tud hozni, amelyet már a válságot követően választanak meg. Tehát a magyar kormány álláspontja egy alapvetően demokratikus, a népkaraton nyugvó álláspont. Várjuk meg a 2019-es európai parlamenti választást, és azt követően meglátjuk, hogy az európai polgárok ebben a kérdésben miként foglalnak állást. Ráadásul azt reméljük, hogy a választási kampányban ezek az egymással szemben álló álláspontok megütközhetnek, és akkor látni fogjuk, hogy milyen támogatottsága van a bevándorlás párti balliberális oldalnak, és milyen támogatottsága azoknak a pártoknak, amelyek elutasítják a bevándorlás kérdését. Tehát szeretnénk, ha nem egy antidemokratikus döntés születne, hanem a demokrácia alapvető szabályai szerint a következő Európai Parlament, amelyet már

ennek a témának az ismeretében, sőt szerintem e téma által meghatározottan fognak az európai választópolgárok megválasztani.

Szintén nagyon fontos kérdés az Európai Unió következő hétéves költségvetése. Itt van egy eljárási kérdés - mikor és hogyan fogadjuk el a költségvetést -, és nyilván vannak még ennél is fontosabb tartalmi kérdések. Mégis az eljárással kezdeném. A magyar kormány pozíciója maximálisan nyitott volt az eljárási kérdésekben, tehát mi eddig is azt hangoztattuk és ezután is nyitottak vagyunk erre, hogy itt is jobb lenne ugyan az új Európai Parlament megválasztását követően végső döntést hozni, de ha a tagállamok többsége ezt nem így gondolja, akkor nyitottak vagyunk arra - miután ez az ügy viszont egy rendes ügy, nem egy 2014-es választások óta előállt politikai kérdés -, hogy ha konszenzusra tudunk jutni, hiszen a költségvetést teljes konszenzussal kell elfogadni, akkor önmagában ezért az európai parlamenti választásokat nem kell megvárni, de csak abban az esetben, ha még ez az Európai Parlament dönt és jóváhagyja a költségvetést. Mert annak nincs értelme, hogy most a 28 tagállam nagy nehézségek árán konszenzusra jut, majd ezt követően az Európai Parlament nem fogadja el most, a következő Európai Parlament mandátuma pedig nyilván ma a politikai megosztás szempontjából egyikünk előtt sem ismert. Tehát valószínű és praktikus lenne, ha ez a kérdés is 2019 őszére kerülne, de mi nyitottak vagyunk arra, hogy erről tárgyaljunk és legalábbis döntésközeli helyzetbe kerülhessenek az állam- és kormányfők az európai parlamenti választások időszakára.

Nyilvánvaló, hogy a brexitnek költségvetési hatása is van, hiszen Európa második legerősebb állama - gazdasági értelemben második legerősebb állama - távozik a Közösségből. Ennek pedig az a következménye, hogy vagy kevesebb pénz lesz az Unió költségvetésében, vagy növeljük a befizetéseket. Ha kevesebb pénz van az Unió költségvetésében, akkor kevesebb pénz jut azokra a kulcsfontosságú területekre - értem ez alatt döntően a kohéziós és az agrártámogatásokat -, amelyek Magyarország szempontjából meghatározóak és fontosak. Mi azt mondjuk, hogy éppen ezért nyitottak vagyunk a befizetések arányos növelésére. Tizen-egynéhány, 12-13 százaléka esik ki a költségvetésnek a brexittel, mi nyitottak vagyunk arra, hogy ezt pótoljuk abban az esetben, ha ezzel elérhető, hogy az agrártámogatások, illetve a kohéziós támogatások ne csökkenjenek a költségvetésben. Ez a magyar pozíció legfontosabb eleme. Az első tervezett javaslat nem ebben a szellemben született.

Azt is szeretném, a magyar politikai vitákat ismerve, hallgatva és időnként részt is véve ezekben, egyértelművé tenni, hogy a kohéziós támogatásokat nem valamilyen könyöradománynak tekintjük, általánosságban nem javasolnám ezt a szemléletet senkinek sem, még a balliberális pártoknak sem. A helyzet az, hogy Magyarországot megilletik ezek a támogatások, tagdíjat fizetünk, lemondunk a vámbevételek jelentős részéről, megnyitottuk a piacainkat a nyilvánvalóan fejlettebb technológiával és nagyobb tőkeerővel rendelkező nyugat-európai gazdasági társaságok előtt, ráadásul - mint éppen Oettinger biztos nyilatkozatából tudjuk - ezeknek a támogatásoknak 70 százalék közeli arányban haszonélvezői egyébként a régebbi európai unió tagállamok is. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ez egy win-win szituáció, ebben az értelemben pedig ezen változtatni nem szükséges, ráadásul mind a kohéziós, mind az agrárpolitika kiemelt szerepét a lisszaboni szerződés is hangsúlyozza.

A brexit kapcsán azt szeretnénk - mint harmadik fontos aktuális téma -, ha két év alatt, tehát 2019. március 29-ig a megállapodás mindkét oldali ratifikációval megtörténhetne, és azt reméljük, hogy ha erre sor kerül, akkor utána egy átmeneti időszakban a kereskedelmi megállapodás is létrejöhet Nagy-Britanniával. Semmiféleképpen nem gondoljuk úgy, hogy a brit választók demokratikus döntése miatt az Egyesült Királyságot érdemes lenne megbüntetni; voltak és vannak is ilyen hangok a Bizottságon belül. Magyarország úgy gondolja, hogy fair brexitre van szükség,

korrekt tárgyalásokat kell folytatni, amelyek mind az Egyesült Királyság, mind Európa érdekében állnak, és akkor ezzel 2020. december 31-ig az a kereskedelmi megállapodás létrejöhet, amely az átmeneti időszak után szabályozhatja az Egyesült Királyságnak az Európai Unióval fennálló viszonyát. Magyarország egy ilyen kölcsönösen előnyös megállapodás létrejöttében érdekelt.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani, és ha vannak kérdések, és tudok, örömmel válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát. Alkalmuk van a képviselőknek véleményt megfogalmazni, kérdezni miniszter urat. Én arra kérem képviselőtársaimat, persze bármit lehet kérdezni a miniszter úrtól, de most az Európai ügyek bizottságában vagyunk, tehát a mi portfóliónk az európai ügyek, erre próbáljanak fókuszálni. Szokás szerint először az alelnököknek adom meg a szót, utána pedig egy kormánypárti és egy ellenzéki képviselő szokta egymást követni. Először megadom a szót Bana alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Pozitív felütéssel kezdeném a piros lapos eljárással összefüggésben, hiszen az elmúlt évek során a bizottság alelnökeként magam is a COSAC-üléseken számtalan alkalommal emeltem fel a szavam ennek a szükségessége mellett, és azt gondolom, hogy fontos az, hogy a kormány is egyértelműen állást foglaljon ebben az ügyben, hiszen a tagállami parlamentek mozgásterét mindenképpen növelni kell. Ez feltétlenül a nemzetek Európája megteremtésének irányába ható lépés lehet.

Itt akkor rá is térnék a válaszomra, hiszen miniszterjelölt úr utalt arra, hogy a Jobbik alapidokumentumaiban az szerepel, hogy az Európai Uniót ellentétesnek tartjuk a magyar érdekekkel. Szeretném azt aláhúzni, hogy annak idején a csatlakozást megelőzően mi azt mondtuk, hogy jobb feltételeket kellett volna kiharcolnunk, és az akkori kampányban ezt az álláspontot képviseltük, viszont mindig is egyértelmű volt a véleményünk a tekintetben, hogy az Európai Unión belül kell megpróbálni a nemzeti érdekeket a lehető legteljesebben érvényesíteni. Tehát most is, hogy a brexitet követően egy olyan helyzet alakult ki, hogy a Közösség jövője kapcsán komoly viták zajlanak, egyértelmű, hogy nekünk állást kell foglalnunk a nemzetállamok szerepének erősítése vagy adott esetben a piros lapos eljárással és egyéb ügyekkel összefüggésben a tagállami parlamentek súlyának növelése mellett. A továbbiakban is ezt fogjuk képviselni. Vagy - hogy egy másik példát is hozzak -: Trócsányi miniszterjelölt úr meghallgatásán előjött a Minority SafePack ügye, és fontosnak tartom aláhúzni, hogy szintén a kezdetektől képviseljük azt európai parlamenti szinten és különböző nemzetközi szervezetekben mi, jobbikosok, hogy az őshonos kisebbségek jogait erősíteni kell az Unión belül. Sajnos az látszott az elmúlt évek során, és továbbra is ez a helyzet, én úgy értékelem, hogy elutasító ebből a szempontból akár az Európai Bizottság, akár összességében az EP-képviselők jelentős része.

Viszont most egy új helyzet állt elő, és én bízom benne, hogy ezen fogunk tudni változtatni akár már most, akár a következő EP-választásokat követően. Tehát a Közösség jövőjét meghatározó ügyekben továbbra is határozottan és egyértelműen fogunk mi is állást foglalni.

Ugyanúgy, ahogy az első miniszterjelölti meghallgatáson, most is elő szeretném hozni a Sargentini-jelentés ügyét. Kérem miniszterjelölt urat, hogy ezzel kapcsolatban ossza meg álláspontját velünk, hogy a bíróságok függetlenségének vonatkozásában, a

jogállamiság kérdésében hogyan látja hazánk jelenlegi helyzetét, már csak azért is, mert nagyon fontos, hogy beszéljünk a következő hétéves tervezési ciklusról, viszont uniós pénzek megvonása is felmerült mint lehetőség, ha egyes tagállamokban azt tapasztalja az Unió, hogy a jogállamiság csorbát szenved. Ezt nem szabad hagyni. Nyilván az lenne a megoldás, ha visszafordulna a kormány az eddigi úton, és a demokrácia csorbításának iránya helyett a demokrácia erősítése irányába történének lépések.

S ha már a következő hétéves ciklusnál tartunk, akkor az is kérdéses lenne a miniszterjelölt úrhoz, hogy kialakultak-e már valamiféle prioritások ezzel kapcsolatban. Nyilván első körben nagyon fontos - és erről tett is említést -, hogy megvizsgáljuk, hogy mik a lehetőségek. A közös agrárpolitika forrásai, kohéziós források szűkülni fognak jelen állás szerint, ez egyrészt adódik a brexiből, és más okai is vannak, de azért itt is van még lehetőség, tehát első körben az a kormány feladata, hogy itt a lehető legjobb pozíciót tudjuk kiharcolni. Viszont nyilván érdemes már előre gondolkodni abból a szempontból, hogy mondjuk, a kis- és középvállalkozások szerepének erősítését, a kutatás-fejlesztés középpontba állítását milyen módon lehet megjeleníteni majd a következő tervezési időszakban, mert sajnos most az volt a jellemző, hogy a kiemelt projektek futottak a leggyorsabban. Nyilván ez egy szűk haveri kör számára nyújtott segítséget, és a másik oldalról pedig a magyar kisvállalkozások fuldokoltak a bürokrácia mocsarában, a korrupció vonatkozásában tehát sajnos jól teljesítettünk az elmúlt években is.

Viszont a magyar KKV-szektor erősítése érdemben nem történt meg a mostani tervezési ciklusban sem. Fontos lenne tehát az, hogy majd a jövőben, 2021-2027 között lépések történhessenek érdemben ebbe az irányba.

Azt szeretném még kérni, hogy a bizottság kapjon majd folyamatos tájékoztatást arról, hogyan is állunk e tekintetben. Itt megemlíteném szintén pozitívként, hogy az előző parlamenti ciklusban volt arra lehetőségünk, hogy félévente, évente vitanapokon fejthessük ki a véleményünket, a plenáris ülésen is egyébként, voltak bizottsági szintű beszámolók is az uniós források felhasználása vonatkozásában. Azt kérem, hogy ez ne változzon, sőt, ezt az eddigieknél is gyakrabban kellene ezt megtenni, hogy érdemben mindannyian kifejtessünk a véleményünket ebben a tekintetben, például hogy milyen módon lenne érdemes összeállítani majd a következő tervezési időszak vonatkozásában akár az operatív programokat, akár milyen súlypontokat kellene meghatározni. Úgyhogy azt kérem a miniszterjelölt úrtól, hogy a következő időszakban erre is legyen figyelemmel és tekintettel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Tessely alelnök úr.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én is tisztelettel köszöntöm a miniszterjelölt urat és kedves munkatársait a kinevezés előtti meghallgatáson, és elsőként két szervezeti típusú kérdéssel szeretnék élni, azt követően pedig két igazán súlyossal.

Mint ahogy előttem ismeretes, a Miniszterelnökségen két államtitkár lesz felelős az európai ügyekért. A szervezeti jellegű első kérdés az lenne, hogy milyen munkamegosztás lesz közöttük, illetve hogy mindezen túl a 2021-ben kezdődő több éves uniós költségvetés tárgyalását ki fogja végezni. A másik szervezeti típusú kérdés: az uniós források felhasználásáért felelős államtitkárság marad-e a Miniszterelnökség keretein belül?

Két súlyozott kérdés. A Dublin III. rendelet módosításával kapcsolatosan látjuk, hogy régóta húzódó viták folynak. Azt is fontosnak tartom és teljesen egyetértek vele, hogy talán az élő rendeletet kellene megpróbálni betartani, és akkor lehetne

következtetéseket levonni, hogy szükséges-e annak a módosítása. De a kötelező kvóta bevezetése tekintetében a júniusi Tanács-ülésem mégis mi az, ami várható?

És a harmadik szintén egy súlyos kérdés. Ismeretes, hogy az osztrák kormány május elején döntött arról, hogy az Ausztriában dolgozó külföldieknek nyújtott családi pótlékot úgynevezett indexálás alá veti, ezzel közel 100 millió eurót kíván megspórolni. Ez az intézkedés azt jelentené az ott dolgozó magyaroknak, hogy 172 ezer forintról 93 ezerre csökkenne ez a támogatás, illetve ez a családi pótlék.

Mit tervezhetünk ebben a kérdésben, hogy tudunk fellépni európai uniós szintereken, hogy ez az igazságtalanság 2019-től, a tervezett hatályba lépéskor ne léphessen hatályba? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh Lajos alelnök úré a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Van-e az EU-n kívül élet? Ön erre válaszolt, hogy mi az ön álláspontja és a kormány álláspontja. Ezt azért is jó volt így hallani, mert az ön elődje, Lázár miniszter úr gyakran szeretett kétértelmű mondatokat mondani, de akár mondhatnám azt, hogy az önök szóvivője is tud kétértelmű mondatokat tenni ebben az ügyben. Tehát ha önnek ez a véleménye és ez a kormány véleménye, akkor fontosnak tartanám azt, hogy akkor mindenki ezt képviselje, és ne legyenek kétértelmű mondatok ebben az ügyben.

Szeretném megkérdezni, hogy látja, mi a Külügyminisztérium feladata az európai ügyek tekintetében? Hiszen nagyon sokszor a külügyminiszter úr képviseli Magyarországot a különböző meghallgatások során. Ennek a bizottságnak sajnos nincs lehetősége arra, hogy őt is meghallgassa, de egyszer jó lenne látni valahogy összefoglalva, hogy kik a fontos szereplők és hogy kinek mi a feladatmegosztása, mert az segítené nemcsak a bizottságnak, hanem mindenki másnak is a munkáját.

Elfogadhatónak tartja-e, kívánja-e gyorsítani a kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatosan a magyar válaszokat, a magyar reagálást? Legyen szó egyházi ügyről, roma szegregációról vagy a kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartásáról, és még sorolhatnám tovább. Önmagában az, hogy az ügyek nagyon sokáig folyamatban vannak, azt gondolom, egyfajta bizonytalanságot is jelent.

A bevándorláspárti baloldal - ezt a vitát nem nyitnám ki, mert nem szeretnék akkor arról beszélni, hogy az Európai Néppárt legjelentősebb tagja, annak a vezetője, Angela Merkel mióta az európai baloldal képviselője, de egy másik alkalommal, amikor több idő lesz rá, akkor erről biztosan hosszabban lehet beszélni.

Nagyon örülnék, ha a miniszter úr a kormányzati nyilvánosságot úgy általában szívügyének tekintené, hiszen az elmúlt időszakban gyakran nagyon nehezen lehetett különböző adatokat megkapni, kiperelni, többszörösen kiperelt adatokat, és utána hirtelen attól az intézménytől, ahol voltak, átkerültek másik intézményhez. Szeretném, ha kormányzati szemléletváltás lenne ebben a történetben és ha a nyilvánosság felé lenne egyfajta nyitás.

Kérdezem a miniszterjelölt urat, tudja-e esetleg azt támogatni, hogy minden OLAF-jelentés automatikusan nyilvános legyen, amikor Magyarország megkapja? Ne merüljenek fel kérdések, hogy ki rejtegeti, mi van benne, hogy van benne. Ezt automatikussá lehetne tenni és szerintem mindenkinek csak az előnyére válna.

Kérdezem a miniszterjelölt urat, hogy elégedett-e a mostani EU-s pályázati rendszerrel, kíván-e hozzájárulni ehhez a történethez? Kíván-e módosítani? Hiszen azért ennek a történetében többször voltak problémák.

Kíván-e tenni az ellen bármit, hogy az uniós jelentések szerint kirívóan magas az egyszerűplős közbeszerzések aránya Magyarországon? Ebben kíván-e akár jogi eszközökkel is élni, hogy ez egy picit másként legyen?

Beszélt a brexitről. Az előző meghallgatás során is felmerült, és mondott egy dátumot, ami a jövő év tavasza, ha jól értettem. Nagyon fontosnak tartanám, hogy egyfajta technikai előkészítés történjen, mert 200 ezer magyar lakik ott. Valószínű, hogy nagyon jelentős jogsegély-támogatást kell nekik biztosítani, és itt bejöhetne a Külügyminisztérium, ez a követség felfejlesztését, sok egyéb háttérmunkát igényelne. Kérem, hogy ezt külön gondolják végig kormányzati szempontból, hogy annak a 200 ezer embernek milyen típusú segítséget tud nyújtani a kormányzat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csöbör képviselő asszonyé a szó.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Hála istennek, hogy vannak alelnökeink, mert szinte minden kérdést feltesznek.

Nekem is főleg a Miniszterelnökségen működő európai ügyekért felelős államtitkárokkal és a munkamegosztásukkal kapcsolatosan lett volna kérdésem, de nyilván fogunk rá választ kapni. Én szeretnék először is gratulálni a miniszterjelöltséghez, és biztos vagyok benne, hogy ezúton is a legjobb kezekbe fog kerülni a Miniszterelnökség, és előre is sikeres és jó munkát kívánok önnek és az államtitkárainak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Ungár Péter képviselő úr, tessék parancsolni!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Kicsit más hangulatban, mint a képviselő asszony, de akkor én is pár kérdést intéznék a miniszterjelölt úrhoz.

Az első az, ön azt nyilatkozta korábban egy interjúban - és ez azért is érdekes, mert most megtudhattuk, hogy részletesen mi az álláspontja hazánk európai uniós tagságáról -, hogy az Európai Parlament az EU intézményeinek állatorvosi lova, ahol a deviancia kerül többségbe. Az lenne a konkrét kérdésem, hogy akkor az Európai Néppárt melyik tagjai deviánsak? Illetve, ha a deviancia kerül többségbe, akkor meg tudná-e mondani, hogy az Európai Néppárt mennyire érintett ebben a devianciában, ami többségbe került? És mivel tudom, hogy ön intímen érintett és kapcsolatban áll a német néppárti tagpárttal, gondolom, hogy onnan is vannak páran, már csak a számszaki adatok miatt, akik a deviáns többség részei.

Ezt a kérdést feltettem korábban az igazságügyminiszter-jelölt úrnak is, ő nem adott rá konkrét választ. Hátha itt ez megtörténik, hogy létre fog jönni a Miniszterelnöki Kormányiroda, aminek szintén lesz EU-s ügyekkel kapcsolatos dolga. Az lenne a kérdésem, hogy önök között, tehát a két szerv között, a Miniszterelnökség és a Miniszterelnöki Kormányiroda között pontosan mi lesz a feladatmegosztás e tekintetben.

Továbbá szeretném azt jelezni - ennek bizonyára tudatában vannak -, hogy az Európai Bizottság pert fog indítani Magyarország ellen, mert egy 2008-ban indult kötelezettségzegési eljárást a légszennyezettség mértékéről nem tudtunk továbbra sem teljesíteni. Készül-e bármit tenni a Miniszterelnökség ez ügyben, vagy azt gondolja, hogy az rendben van, hogy Magyarországon létszennyezettség tekintetében rosszabb a helyzet, mint az Európai Unió szinte bármelyik tagállamában, kivéve Bulgáriát?

Önnek is föl szeretném tenni azt a kérdést, ami az alma materemre vonatkozik, ami a CEU. Azt írták a Sargentini-jelentésre írt válaszukban, hogy az amerikai Bard College-ba fog elmenni egy delegáció, és ott megvizsgálja, hogy a CEU-campus jelen van vagy nem, és ez alapján fogják kialakítani, hogy milyen következő lépéseket tesznek. Akkor öntől is megkérdezném, hogy el tudná-e mondani, hogy ha ez a campus

ott a manifeszt valóságban létezik, akkor mi történik, illetve, ha nem létezik, akkor mi történik. A rektor úr mai nyilatkozata alapján gondolja-e azt, hogy a kormányzat a CEU-val kapcsolatos bizonytalanságot egy idő után rendezni fogja és utat enged a tanszabadságnak?

Az imént megjelent a hír arról, hogy GRECO-jelentés született Magyarország korrupciós kockázatáról. Erre Csárdi Antal képviselőtársam betekintést kér. Nem gondolja esetleg, hogy Magyarországnak ezt nyilvánosságra kellene hoznia? Vagy egy korábbi képviselőtársamhoz kapcsolódva: ha már a nyilvánosság ilyen fontos a magyar kormányban, akkor esetleg abba, hogy Magyarországon milyen korrupciós kockázatok vannak, ennek a jelentésnek az üdvén betekinthezünk-e? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki kérdezni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok illetet.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy nagyon rövid kérdést engedjen meg! Már korábban képviselőtársaim érintették a brexitet. Bizottságunk elmúlt másfél-két éves működése alatt nagyon sokszor tárgyaltunk a brexitről, többször meghívtuk a brit nagykövetet és mellé természetesen a kormány képviselőjét, hiszen ez nemcsak a kint élő honfitársainkat érinti, hanem az egész Európai Uniót érinti, és bizony az elkövetkezendő hétéves költségvetést is, mert közel 10-12 milliárdos lyukat eredményez a következő európai uniós költségvetésben a britek távozása.

Nekem úgy tűnik, hogy az EU 27 és az Egyesült Királyság jövőbeni kapcsolatrendszere tekintetében jelenleg megrekedtek a tárgyalások. Kérdezem miniszterjelölt urat, mivel van egy határidő: mire lehet elég a jövő március végéig hátralévő időszak? Valóban sikerül-e dűlőre jutni, vagy esetleg meghosszabbodik az a határidő? Hiszen súlyos kérdések még nem kerültek napirendre, pontosabban nem volt róla megállapodás.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lezárom. Visszaadom a szót Gulyás Gergely miniszterjelölt úrnak, és ha szükséges, természetesen az államtitkárok is nyugodtan elmondhatják a véleményüket. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely válasza

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen az érdeklődést és a kérdéseket. Mindenekelőtt azt az udvariasságomat kell jóvátennem, hogy nem az államtitkárok bemutatásával kezdtem a meghallgatást. Takács Szabolcs államtitkár urat a bizottság régóta ismeri, hiszen eddig is államtitkári tisztséget töltött be a minisztériumon belül. Varga Judit államtitkár asszonyt pedig a bizottság meg fogja ismerni, és úgy gondolom, hogy ezáltal nem egy, hanem két partnere lesz a bizottságnak is.

Ami a hatáskörmegosztást illeti: az európai uniós stratégia tartozik Takács Szabolcs államtitkár úrhoz, az európai uniós külkapcsolatok pedig az államtitkár asszonyhoz. Nyilván itt lesznek átfedések, de az ő munkájuk és a jó együttműködés megfelelőformán biztosított. A kormány nagyobb szerepet kíván szálni az európai uniós ügyeknek, mint eddig, ezt mutatja az is, hogy havonta lesznek tematikus európai uniós kormányülések, tehát havi rendszerességgel a kormány az Európai Unió ügyeit át fogja tekinteni, és látjuk azokat az ügyeket, amikből egy-egy is elég lenne ahhoz, hogy akár minisztérium foglalkozzon vele, gondolok itt a migráció ügyére, a hétéves költségvetés ügyére, a brexit ügyére. Tehát ilyen értelemben egyáltalán nem tartom eltúlzottnak ezt a szerkezeti változást, sőt helyesnek és az ország érdekeivel összhangban állónak tartom.

Bana alelnök úr kérdezett az őshonos kisebbségekkel kapcsolatosan, illetve említette a Minority SafePack kezdeményezést. Én azt szintén egy közös nemzeti

sikernek tartom, hogy sikerült több mint egymillió aláírást összegyűjteni az őshonos kisebbségek jogainak, nyelvhasználatának, kultúrájának megőrzése érdekében kezdeményezett akció során. Annak is örülök, hogy valamennyi parlamenti frakcióval rendelkező vagy eddig parlamenti frakcióval rendelkező párt ezt a kezdeményezést támogatta, hiszen a MÁÉRT-on ötpárti konszenzus született ebben a kérdésben. Hogy ez a Bizottságra, illetve az Európai Parlamentre - hiszen az Európai Parlamentnek kell tárgyalnia a kérdéstről - milyen hatással lesz, ezzel kapcsolatosan nekem vannak kétségeim, mert számtalan kisebbség sorsa érdekli a Bizottságot, de eddig az őshonos nemzeti kisebbségek nem tartoztak a privilegizált kisebbségek közé. Nagyon szép lenne, ha ez megváltozna. Nekünk ezért kell szerintem párthatárookra való tekintet nélkül küzdeni. Meglátjuk, hogy ez mire lesz elegendő.

A Sargentini-jelentéssel kapcsolatosan azt tudom mondani, hogy túl azokon a minősítéseken, amiket szívesen megtennék, de nem akarom a bizottság ülését egy bizonyos szint alá vinni - márpedig a korrekt és pontos minősítésekhez ezt kellene tenni, ezért ezt kihagyom -, inkább arra szeretném csak föl hívni a figyelmet, hogy az Európai Unió intézményeinek, különösen az Európai Parlamentnek azt el kell dönteni, hogy az uniós jogkövetést értéknek tekinti vagy sem.

Az elmúlt évek alapján azt látjuk - és ilyen szempontból is a deviancia megjelenítő helye az Európai Parlament -, hogy sajnós az, hogy egyébként az Európai Unióban valaki korrekt tárgyalásokat folytat, ezeket a témákat egyébként, ahol az Európai Unió kifogásokat támaszt vagy kötelezettségszegési eljárást indít, lezárja, ha ezt utána az európai intézmények nem tartják tiszteletben, akkor nincs értelme a Bizottsággal tárgyalni. Tehát itt olyan ügyek említettek fel, amelyeket Magyarország a Bizottsággal való tárgyalás során ezelőtt 6-7 évvel lezárt, és a Bizottságnak a közösségi joggal összhangban állásra vonatkozó pecsétje ezeken az ügyeken rajta van, például az igazságszolgáltatás kérdése ilyen, a médiatörvény kérdése ilyen.

Tehát, ha egyszer azokban az ügyekben nem számíthattunk arra, hogy az Európai Parlament és az európai intézmények egy, a Bizottság által elfogadott egyezség keretében létrejött törvénymódosítást megfelelőnek tart, akkor ezzel az Európai Uniót szét lehet verni, mert onnantól kezdve nincs értelme az európai intézményekkel kompromisszumra jutni. Tehát az a véleményem továbbra is, amit már egyébként a nyilvánosság előtt elmondtam, hogy Sargentini és a hozzá hasonló európai parlamenti képviselők az Európai Közösség sírásói, rendkívül káros az a tevékenység, amelyet ők az Európai Parlamentben végeznek az Európai Közösség egésze szempontjából.

Éppen ezért azt a vitát, ami szerintem végtelenségig folytatható, és nem is hiszem, hogy le fogjuk zárni, hogy a magyar demokrácia csorbult-e bármilyen mértékben, ezt egy megjegyzésen túlmenően nem nyitnám ki, ez az egy megjegyzés csupán annyi, hogy számtalan olyan területet fel lehet sorolni, ahol kifejezetten bővültek ellenőrző, alkotmányos intézményeknek a hatáskörei, és éppen ezért ez a vita eddig is a politikai meggyőződés alapján állt a magyar belpolitikában is, az európaiban meg különösen, és semmilyen tekintetben nem volt tisztelettel azokra a tényekre, amelyeket egyébként, ha valaki a jogszabályokat vagy mondjuk, a magyar Alaptörvényt elolvassa, akkor irányadónak is tekinthetne akár.

Ami a költségvetést illeti: én nem állapítanám meg tényként, hogy szűkülni fognak a kohéziós és agrártámogatások. Van egy javaslat. E szerint a javaslat szerint szűkülnének. Vannak más javaslatok. Magyarország például azt mondja, hogy természetesen azt a helyzetet értjük, hogy a brexit folytán vannak kieső költségek, de mi azt mondjuk, hogy mi hajlandóak vagyunk arányosan a befizetéseinket növelni, ha erre minden más tagállam hajlandó, akkor tudunk egy ugyanakkora tortát szeletelni, és akkor nincs ok arra, hogy ezekre a területekre kisebb szelet essen, mint amekkora a most folyamatban lévő hétéves költségvetési időszakban esett.

Tehát mi azt reméljük, hogy komoly forráscsökkentés nélkül tudjuk lezárni ezeket a tárgyalásokat. Ráadásul itt alkalmi koalíciók fognak létrejönni, az agrártámogatások csökkentésénél például a franciák és a lengyelek is ugyanazt képviselik, amit mi, és lesznek még más, jelentős tagállamok is. Tehát én úgy gondolom, jó esélyeink vannak arra, hogy egy olyan költségvetésnél, amelyet a végén minden tagállamnak el kell fogadni, vagy a vétőjog minden állam-, illetve kormányfő kezében adott, ott komoly eredményeket érjünk el, és Magyarország számára a következő hétéves költségvetés előremutató legyen.

Egyetértek abban - és a bizottság segítségét is kérem ilyen szempontból -, hogy a kis- és középvállalkozásoknak nagyobb mértékben kell ebből részesedniük. Egész egyszerűen az európai uniós pályázati szabályok nagyobb nehézséget jelentettek eddig is a kis- és közepes vállalkozások számára, mint a nagyobb vállalkozások számára. Ezeknek csak egy csekély részére van Magyarország hatással, de egyetértek azzal, hogy Magyarországnak az az érdeke, hogy a következő 7 éves időszak kifizetéseiből a kis- és közepes vállalkozások az eddiginél nagyobb támogatásban, gazdaságélénkítő juttatásban részesüljenek.

A kutatás-fejlesztésnél azt hiszem, jó a helyzet. Ennek az általunk összességében negatívnak minősített költségvetési javaslatnak az a pozitívuma, hogy majdnem 50 százalékkal növeli a kutatás-fejlesztésre fordítható összegeket. Tehát ilyen értelemben szerintem joggal mondhatjuk, hogy ezt a többletet ott érdemes megőrizni. Nem költött eddig olyan sokat a Bizottság kutatás-fejlesztésre, hogy ne lehetne ezt 50 százalékkal megnövelni, vagy ez szétverné a más területen fennálló pluszforrásokra vonatkozó céljaink elérését, de az biztos, hogy ezt érdemes pozitívként tekinteni.

A bizottság tájékoztatásával kapcsolatosan meg szeretném a minisztérium nyitottságát hangsúlyozni, tehát ezt követően is mind miniszteri, mind államtitkári szinten, ha a bizottság ezt szükségesnek látja, akkor állunk rendelkezésre.

Tessely alelnök úr kérdésére, ami a 7 éves költségvetést és az uniós pénzek felhasználását illeti, azt tudom mondani, és ez részben egy későbbi kérdésre is válasz, hogy Magyarország a jelenleg folyó uniós időszakban nekünk járó pénzek jelentős részét már lekötötte, és jó esélyünk van rá, hogy ahogy legutóbb is sikerült ezt megoldani, most is forrásvesztés nélkül záruljon le a 7 éves időszak. De miután az uniós pénzek felhasználása a Palkovics-féle minisztériumhoz kerül, kisebb kivételek lesznek, a KÖFOP-ba jó lenne, ha maradna a minisztériumok beleszólása, hiszen ott közigazgatási forrásokról van szó, illetve a Széchenyi Programiroda is a minisztérium felügyelete alatt marad. De összességében a kormány céljaként azt tudom mondani, hogy ezeknek a pályázati forrásoknak a maximális kimerítése a kormány célja, függetlenül attól, hogy az uniós pénzfelhasználás jelentős része és hangsúlya a Palkovics miniszter úr által vezetett tárcához kerül.

A Dublin III. rendelettel kapcsolatos júniusi Tanács-ülésre vonatkozó kérdésre azt tudom mondani, hogy mi azt reméljük, hogy nem születik döntés. Tehát ma azt mi nem látjuk, hogy a nagy tagállamok eljutottak volna oda, hogy a kötelező kvótára vonatkozó igényükről lemondjanak. Ha ezt megtennék, akkor mi nyilván nem leszünk a döntés akadályai. Szerintem a legjobb az, ha nem születik döntés, erre viszony komoly esély van. Egész egyszerűen azért, mert olyan mértékben állnak távol az álláspontok, és ebben a magyar álláspont csak egy a sok közül, amely olyan belső válsággal fenyegetné az Európai Uniót egy, a többség által a kisebbségre erőszakolt, jogszerűségében megkérdőjelezhető döntés esetén, ami szerintem még a bevándorlást támogató vagy a bevándorlási kvótákat támogató kormányok számára is veszélyes, vagy ezt ők is így ítélik meg. Tehát szerintem a legjobb döntés az, ha nem születik döntés pillanatnyilag a realitásokból kiindulva.

Ami az osztrák kormány döntését illeti, a külföldieknek nyújtott és így a magyarokat is érintő családtámogatások csökkentésével kapcsolatosan. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a diszkrimináció tilalmába ütközik, ugyanolyan munkavállalók egy egységes piacon azok a magyarok, akik ott Ausztriában vállalnak munkát, ezért a munkával együtt járó juttatásokat a nemzeti hovatartozástól függővé tenni nem lehet, ez az Európai Unió és a Közös Piac alapelveivel megy szembe. Úgyhogy Magyarország ezt az álláspontot minden jogorvoslati fórumon érvényesíteni és képviselni fogja.

Ami Oláh képviselő úr kérdéseit illeti. A kormány véleménye az európai uniós tagságról eddig is az volt, amit elmondtam, és ezután is ez lesz. Természetesen mi egy demokratikus és a szólásszabadságot mint egyébként klasszikus liberális értéket előnyben részesítő politikai közösség vagyunk. Tehát az, hogy valakinek egyéni véleménye legyen ebben a kérdésben, szerintem nem tiltható meg, legalábbis nálunk nem. Tehát ez továbbra sem zárható ki, de a kormány véleménye eddigi is az volt, és ezután is az lesz, hogy az európai uniós tagság Magyarország nemzeti érdekében áll.

Ami a külügyminiszter szerepét illeti. Van egy miniszterek tanácsa az Európai Unióban, ilyen értelemben nemcsak a külügyminiszter illetékes uniós ügyekben, nem akarom a bizottságot ilyen feladatokkal terhelni, de az összes minisztert meghallgathatná a bizottság, hiszen valamennyi miniszter részt vesz a saját szakterületén a miniszterek tanácsában. Ezért is ez volt az eszmei alapja annak, hogy az európai uniós ügyek nem a Külügyminisztériumhoz, hanem a Miniszterelnökséghez tartoznak. Ennek köszönhető, hogy azt hiszem, az Európai Unió parlamentjei közül egyetlen egy olyan ország van, talán Svédország, ahol a külügyi és az uniós bizottság egybeesik, mert az uniós kérdések olyan komplexitásban jelentkeznek minden tagállam belpolitikájában, hogy azt nem lehet egyszerű külügynek tekinteni. Tehát ilyen értelemben természetesen a külügyminiszterek tanácsában a külügyminiszter úr is részt fog venni, ahogyan nagyobb határterület, hogy a kétoldalú kapcsolatokban az európai uniós kapcsolatok kérdése is meg fog jelenni. Bármilyen kormány lesz Magyarországon, ez nem fog megváltozni, de a külügyminiszter úrral, illetve a Külügyminisztériummal a jó és hatékony kapcsolattartás biztosított.

A kötelezettségszegési eljárásoknál mi továbbra is szeretnénk tartani a határidőket. Nem törekszünk semmilyen különösebb gyorsaságra, ha egyébként azt egyes egyedi ügyekben a nemzeti érdek nem teszi indokolttá. Azt látni kell, hogy ha megnézzük az egyes tagállamokkal szemben indított kötelezettségszegések számát, akkor Magyarország valahol a középmezőnyben van, tehát egyáltalán nem igaz az, hogy az országgal szemben több kötelezettségszegési eljárás lenne folyamatban, mint más országokkal szemben. Természetesen, ha tudunk konstruktív tárgyalások során megoldást találni, akkor mi nem vagyunk érdekeltek abban, hogy bizottsági szakaszból ezek a kérdések bírósági szakaszba kerüljenek. Ha viszont meg vagyunk győződve az igazunkról, akkor érdemes megvárni a Bíróság döntését. Nyertünk is és veszítettünk is már bíróságon. A bírósági ítéleteket eddig is tiszteletben tartottuk, és ezután is tiszteletben fogjuk tartani.

Ami az Európai Néppártra vonatkozó kérdést illeti, amire aztán Ungár képviselő úr is visszatért, de itt kifejezetten a német kancellárra vonatkozott a kérdés, szeretném jelezni, hogy egyelőre Joseph Daul az Európai Néppárt elnöke, Manfred Weber a frakcióvezetője, és kétségkívül Németország az Európai Unió legsúlyosabb, a legnagyobb gazdasági erővel, ezen keresztül a legnagyobb hatalommal rendelkező tagállama, amelynek a kancellárja talán a legmeghatározóbb európai szereplő. Azt az idézetet szeretném a képviselő úr figyelmébe ajánlani, amely szerint a multikulturalizmus megbukott, ami szintén Angela Merkeltől származik.

Azt, hogy az ő bevándorláspolitikája mindig követte-e ezt az általa korábban hangoztatott igazságot vagy sem, nem az én feladatom erről a helyről megítélni. Úgy

látom, hogy ma már a magyar bevándorláspolitikája és a német közötti különbségek lényegesen kisebbek, mint három évvel ezelőtt, és nem a magyar kormány változtatott az álláspontján.

Ami a közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó szabályokat illeti, be kell tartani az ezzel kapcsolatos törvényeket, európai intézmények esetén pedig az európai intézmények erre vonatkozó szabályait. Ez az OLAF-jelentésre is ugyanígy igaz.

Az európai uniós pályázati rendszerrel a lehívott pénzeknél azt említette a képviselő úr, hogy kirívóan magas az egyszereplős közbeszerzések aránya. Ismerjük ezt a bizottsági jelentést, azt hiszem, az 34 vagy 36 százalékban jelöli meg az egyszereplős közbeszerzések arányát. Nem tudjuk, hogy milyen adatok alapján dolgozott a Bizottság. Ez legfeljebb akkor lehet igaz, ha az egyes részteljesítésekre vonatkozó közbeszerzéseket is vizsgálta. Mindenesetre a közbeszerzési törvény, amit elfogadtunk, szintén egy notifikációs eljárás ment keresztül, tehát bizottsági jóváhagyást élvez, és éppen hogy bővítette az érvényesség feltételeként a közbeszerzésekben részt vevő pályázók számát. Tehát a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés az elmúlt években a jogalkotás során mindent megtett azért, hogy többszereplős közbeszerzések legyenek. A részajánlatokra vonatkozóan ezt egyébként sehol Európában nem tudják olyan mértékben érvényesíteni, de ha egyébként az ellenzéki pártoknak erre olyan ötlete van, amit Európában még mások sem fedeztek fel, akkor ezeknek a megvizsgálására mi maximálisan nyitottak vagyunk.

A brexit ügye volt az utolsó, amit a képviselő úr említett, 200 ezer ember sorsát ajánlva a kormány figyelmébe. Szeretném jelezni, hogy ugyan nem minden európai uniós tagállamban áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy mennyi magyar dolgozik ott, de pont Nagy-Britanniában igen, hiszen ott a munkaügyi hivatali regisztráció ezt szükségessé teszi. Nagyjából 93 ezer magyar dolgozik ma az Egyesült Királyságban legálisan, de miután az illegális munkavállalásnak olyan nagy értelme, és talán reméljük, kultúrája sincsen az Egyesült Királyságban, ezért ebből érdemes kiindulni. Ez egy nagyon nagy szám. Éppen az ő érdekükben tett meg mindent a magyar kormány, hogy ez ne változzon, semmilyen kárt ne szenvedjenek a brexit miatt. Úgy tűnik, hogy akik ott vannak, azoknak a jelenleg biztosított jogok ezt követően is garantáltak lesznek. Nyilvánvaló, hogy ha a brexit bekövetkezik, akkor azt követően az európai uniós polgároknak az Egyesült Királyságban való munkavállalása nehezebb lesz, de azt úgy látjuk, hogy nem csupán elérendő, hanem elérhető cél is, hogy azok, akik már most ott dolgoznak, azok mindenféle sérelem nélkül maradhatnak, és az Egyesült Királyság munkaerőpiacán a jövőben is hasonló feltételek mellett tudnak dolgozni.

Ungár képviselő úr az Európai Parlamentre vonatkozó megjegyzésemre kérdezett rá, hogy a deviancia került-e többségbe. Az Európai Néppárt ma kisebbségben van az Európai Parlamentben. Tehát szokás azt összetéveszteni, hogy ugyan az Európai Néppárt a legnagyobb frakció, de ez nem változtat azon, hogy szocialisták, zöldek, kommunisták, liberálisok együtt az Európai Parlament többségét alkotják, zárójelben teszem hozzá nem csupán a várakozásaimat és a reményeimet megfogalmazva, hanem a közvélemény-kutatásokat is nézve az Európai Unió tagállamaiban, hogy „még”, mert ez a 2019-es európai parlamenti választás után már várhatóan nem így lesz, és ezzel én a deviancia visszaszorulását is várom az Európai Parlamentben.

Ami pedig a CDU-CSU-ra vonatkozó megjegyzését illeti a képviselő úrnak: a CDU-val és a CSU-val kiegyensúlyozott, kiváló kapcsolataink vannak, ez a bajorokkal kiválóan, a CDU-val pedig jónak tekinthető. Nyilván a CDU is egy nagy párt, és szegények egy olyan nyilvánosság alatt kénytelenek élni, mint amilyen Németországban nekik pillanatnyilag adatott. Én ehhez képest a sokszínű

tájékoztatásban hiszek, még akkor is, ha Németországban ez kevésbé tapasztalható meg, mint akár Magyarországon.

A Miniszterelnöki Kormányirodának milyen európai uniós feladatai lesznek? Ez volt a következő kérdés. Szeretném jelezni, hogy a Miniszterelnöki Kormányiroda a kormány döntéseinek a végrehajtásában, a kormányülések megszervezésében, koordinációjában játszik szerepet. Ilyen értelemben szervezeti-technikai feladatokat lát el. Természetesen, ha egy európai uniós tematikus kormányülés lesz, akkor a meghívókat szintén ők küldik ki, a napirendet vélhetően a Miniszterelnökség nekik küldi meg, tehát egy ilyen együttműködés van, de ez az európai uniós politika fölötti felelősség megosztását semmilyen szempontból nem eredményezi, az a kormányon belül a Miniszterelnökségnél található.

A légszennyezettségi ügyben egy 2008-as ítéletre hivatkozik képviselő úr. Megígérem, hogy utána fogok nézni és írásban tájékoztatást adok arról, hogy mit tett eddig a kormány, és ha még további teendők vannak, akkor pedig a légszennyezettséghez leginkább értő pártként az LMP-vel fogunk egyeztetni.

Ami a CEU ügyét illeti, ott azt szeretném jelezni, hogy nem látok európai uniós hatáskört a CEU ügyében, hacsak azt nem, hogy a CEU korábbi formájában számtalan európai uniós tagállamban nem működhetett volna, hiszen például Németország tartományainak többségében létező szabályozásnak sem tett eleget az a működési forma, ahogyan a CEU működött. Azt, hogy az Európai Parlament milyen felhatalmazás alapján vizsgálja a kérdést, ezt pedig majd ők megválaszolják. Én itt leginkább egy hatáskörtúllépést látok az ő részükről, függetlenül attól, hogy egyébként kinek mi a véleménye a CEU ügyéről.

A másik említett jelentés szintén nem tartozik a Bizottsághoz, mert egy Európa tanácsi jelentésről van szó, de ott is a nemzetközi szervezet szabályainak megfelelően kell a nyilvánosság ügyében eljárni.

Végül Hörcsik elnök úr kérdezett a brexit ügyében. A tárgyalások megálltak vagy legalábbis lassabban haladnak, mint ahogy korábban haladtak, ez valóban igaz. Ez több problémára is visszavezethető. Az egyik legnehezebben megoldható ebben az északír határkérdés. Az biztos, hogy a jelenlegi tervek szerint, ha nincs megegyezés november végéig, december elejéig, utána az európai parlamenti és a brit parlamenti ratifikáció 2019. március 29-ig nagyon nehezen biztosítható. Ebben az esetben elvileg meg lehetne hosszabbítani a kétéves időszakot, de azt hiszem, ahhoz már teljes egyhangúságra van szükség. Még egy ilyen helyzet is előállhat, de szerintem nem ebben érdekeltek, sem Nagy-Britannia nem ebben érdekelt, sem az Európai Unió, a Barnier-féle bizottságnak világos mandátuma van. Tehát én továbbra is bízom abban, hogy ez a megegyezés a 2019. március 29-e utáni időszakra előírt átmeneti periódussal megoldható, és akkor a kereskedelmi megállapodást pedig 2020. december 31-ig kell megkötöni, addig pedig az átmeneti időszak tartana, de kétségtelenül különösen az írszakír határproblémára egyelőre nem látszik, hogy hogyan tudunk megoldást találni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Kérdezem, hogy maradt-e még kérdés képviselőtársaimban esetleg a második körben. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet.

Szeretném még egyszer megköszönni a képviselőtársaim nevében is a miniszterjelölt úr nyitottságát, minden kérdésre válaszolt, és nem hagyott kétséget afelől, hogy jó kezekben lesz - ahogy Csöbör Katalin képviselőtársam mondta - az európai ügyek sorsa a kormány részéről.

Számunkra nagyon fontos, hogy ezt a kapcsolatot a Miniszterelnökséggel - Takács Szabolcs a megmondója - tovább ápoljuk, hiszen ahogy miniszterjelölt úr is

mondta, mi nem a Külügyminisztérium, hanem a Miniszterelnökség alá tartozunk ebből a szempontból mint bizottság. Nemrég az egyik képviselőtársam említette, hogy valójában az európai ügyek nem külügy, az belügy, hiszen a tagjai vagyunk az Európai Uniónak, és minden, az európai intézményekben történt mozgás bizony keményen érinti a magyar belpolitikát is, tehát ilyen tekintetben nekünk elsősorban a Miniszterelnökséggel kell kapcsolatot ápolnunk. Ha jól értem, akkor valójában a Külügyminisztériumban a bővítés marad portfólióként, minden más lényeges dolog átkerül a Miniszterelnökséghez. Ezért köszönjük szépen miniszterjelölt úrnak az ígéretét, hogy készen áll arra, hogy tovább folytassa ezt az együttműködést. Szükségünk van nemcsak személyekre, hanem minden dokumentumra is, ami a kormányhoz érkezik, hogy mi, parlament egyrészt az ellenőrző funkcióinkból, másrészt pedig a jól felfogott érdekünkől - mindnyájan, akik a patkó bármely oldalán ülünk - elsősorban a magyar érdekeket kell képviseljük, ahogy teszik ezt a német kollégák Németország érdekében, a franciák Franciaország érdekében. Tehát ebben közöttünk nem lehet vita.

Határozathozatal

Nem maradt más hátra, mint előre, szoktuk mondani, szavazást rendelék el. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszteri kinevezését. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Három ellenszavazat. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Tehát a bizottságunk támogatja a miniszteri kinevezését.

Engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy a bizottságunk nevében gratuláljak nemcsak önnek, hanem munkatársainak is. Jó munkát kívánunk! Bizony kemény esztendők elé néznek, de meg vagyok győződve arról, hogy azt a munkát, amit korábban ön letett a magyar Országgyűlés asztalára, ebben a tekintetben is kiválóan fogja folytatni. Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr.

Végül tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésének időpontja egyelőre előkészítés alatt áll. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést bezárom. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 27 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Nánásiné Czapári Judit